

ATTILA İLHAN ŞİİRLERİ

1925 - 2005

HAYATI

Attila İlhan 15 Haziran 1925'te Menemen'de doğdu. İlk ve orta eğitiminin büyük bir bölümünü İzmir ve babasının işi dolayısıyla gittikleri farklı kentlerde tamamladı. İzmir Atatürk Lisesi birinci sınıfındayken mektuplaştığı bir kıza Nazım Hikmet şiiri göndermesi nedeniyle 1941'de tutuklandı ve okuldan uzaklaştırıldı. Üç hafta gözetim altında kaldı. İki ay hapiste yattı.

CHP ŞİİR ARMAĞANI'NDA İKİNCİLİK ÖDÜLÜNÜ KAZANDI
Türkiye'nin hiçbir yerinde okuyamayacağına dair bir belge verilince, eğitim hayatına ara vermek zorunda kaldı. Danıştay kararıyla, 1944 yılında okuma hakkını tekrar kazandı ve İstanbul Işık Lisesi'ne yazıldı. Lise son sınıftayken amcasının kendisinden habersiz katıldığı CHP Şiir Armağanı'nda Cebbaroğlu Mehmed şiiriyle ikincilik ödülünü kazandı. 1946'ta mezun oldu.

İstanbul Hukuk Fakültesi'ne kaydoldu. Üniversite yıllarında Yığın ve Gün gibi dergilerde ilk şiirleri yayınlanmaya başladı. 1948'de ilk şiir kitabı Duvar'ı yayınladı.

1949 yılında, üniversite ikinci sınıftayken Paris'e gitti. Fransız toplumu ve orada bulunduğu çevreye ilişkin gözlemleri daha sonraki eserlerinde yer alan bir çok karakter ve olaya temel oluşturmuştur. Türkiye'ye geri dönüşünde sıklıkla başı polisle derde girdi. Bir kaç kez gözaltına alındı.

1950'Lİ YILLARDA ADINI DUYURDU

1951 yılında Gerçek gazetesinde bir yazısından dolayı kovuşturmaya uğrayınca tekrar Paris'e gitti. Fransa'daki bu dönem Attilâ İlhan'ın Fransızca'yı ve Marksizmi öğrendiği yıllardır. 1950'li yılları İstanbul - İzmir - Paris üçgeni içerisinde geçiren Attilâ İlhan, bu dönemde ismini Türkiye çapında duyurmaya başladı.

Yurda döndükten sonra, Hukuk Fakültesi'ne devam etti. Ancak son sınıfta gazeteciliğe başlamasıyla beraber öğrenimini yarıda bıraktı. Sinemayla olan ilişkisi, yine bu dönemde, 1953'te Vatan gazetesinde sinema eleştirileri yazmasıyla başlar. 1957'de askerliğini yaptıktan sonra sinema çalışmalarına ağırlık verdi. Ali Kaptanoğlu adıyla onbeşe yakın senaryo yazdı.

'YASAK SEVİŞMEK' VE 'AYNANIN İÇİNDEKİLER'

1960'ta Paris'e geri döndü. Babasının ölmesiyle birlikte İzmir'e döndü. Sekiz yıl İzmir'de kaldığı dönemde, Demokrat İzmir gazetesinin başyazarlığını ve genel yayın yönetmenliğini yürüttü. Aynı yıllarda, şiir kitabı olarak Yasak Sevişmek ve Aynanın İçindekiler serisinden Bıçağın Ucu yayımlandı. 1968'te evlendi, 15 yıl evli kaldı.

1973'te Bilgi Yayınevi'nin danışmanlığını üstlenerek Ankara'ya taşındı. Sırtlan Payı ve Yaraya Tuz Basmak'ı Ankara'da yazdı. 81'e kadar Ankara'da kalan yazar Fena Halde Lemana adlı romanını tamamladıktan sonra İstanbul'a yerleşti.

Attila İlhan şiirleri

'SEKİZ SÜTUNA MANŞET', 'KARTALLAR YÜKSEK UÇAR' VE 'YARIN ARTIK BUGÜNDÜR'

İstanbul'da gazetecilik serüveni Milliyet ve Gelişim Yayınları ile devam etti. Bir süre Güneş gazetesinde yazan Attilâ İlhan, 1993-1996 yılları arasında Meydan gazetesinde yazmaya devam etti. 1996 yılından beri köşe yazılarını Cumhuriyet gazetesinde sürdürmekteydi. 1970'lerde Türkiye'de televizyon yayınlarının başlaması ve geniş kitlelere ulaşmasıyla beraber Attilâ İlhan da senaryo yazmaya geri dönüş yaptı. Sekiz Sütuna Manşet, Kartallar Yüksek Uçar ve Yarın Artık Bugündür senaryosunu yazdığı dizilerdi.

2005 yılında İstanbul'da hayata gözlerini yumdu.

Attila İlhanın kitablari:

1. **Sisler Bulvarı;** Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Şiir (Yerli);
2. **Böyle Bir Sevmek;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Şiir (Yerli);
Ağustos 2004, 1. Baskı, 14x20, 168 sayfa, Türkçe, K. Kapak, ISBN 9754585199.
3. **Hangi Atatürk;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Deneme;
Nisan 2003, 1.baskı, 13x19,2, 426 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754583862.
4. **Batı'nın Deli Gömleği;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Deneme;
1985, 2.baskı, 13x19,5, 416 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754945209.
5. **Hacı Hanım Vay;** Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türkçe Roman ve Hikaye, Roman (Yerli);
Ankara, 1999, 15.5 x 23.5 cm., 435 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754948070.
6. **Bıçağın Ucu;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Roman (Yerli);
Haziran 2002, 1.baskı, 13x19,5, 456 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754583250.
7. **Yaraya Tuz Basmak;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Edebiyat, Roman (Yerli);
Türkçe,422 s. -- 13.5 x 19.5 cm, İstanbul, ISBN: 975-458-364-1,1. Basım: Ekim 2002,
8. **Allah'ın Süngüleri 'Reis Paşa';** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Tarih, Roman (Yerli);
596 sayfa, Türkçe, KARTON KAPAK, ISBN 9754584265.
9. **Ayrılık Sevdaya Dahil;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Şiir (Yerli);
Kasım 2003, 1.baskı, 13x19,5, 110 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754585075.
10. **Sağım Solum Sobe;** Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Siyasal Bilim, Sosyal Bilimler, Politika;
Türkçe; ISBN: 975-494-862-3; 13.5 x 19.5 cm; 323 s.; İstanbul Kasım 2000
11. **Hangi Batı;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Deneme;
Ocak 2003, 1.baskı, 13x19,5, 324 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 97545874168.
12. **Elde Var Hüzün;** Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Şiir (Yerli), Tarih, Modern Türkiye Tarihi, Edebiyat;
Türkçe; ISBN: 975-494-332-X; 11 x 19 cm; 125 s.; 1.Hamur; Ankara Aralık 1999
13. **O Karanlıkta Biz;** Attila İlhan

Attila İlhan şiirleri

Bilgi Yayınevi; Türkçe Roman ve Hikaye, Roman (Yerli);
Ankara, 1996, 13.5 x 19.5 cm., 424 sayfa, Türkçe, ISBN 9754946078.

14. **Hangi Laiklik;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Politika;
Ekim 2004, 1.baskı, 13x19,5, 260 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754585172.
15. **Bir Millet Uyanıyor: 1;** Alpaslan Işık, Altay Ünaltay, Aslan Bulut, Ataol Behramoğlu, Barış Doster, Cüneyt Akalın, Erol Manisalı, Necdet Sevinç, Nejlâ Arat, Sadi Somuncuoğlu, Sina Akşin, Tefrik Çavdar, Vural Savaş, Yıldırım Koç; Editör: Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Siyasi Tarih;
Mart 2005, 1. Baskı, 14x20, 278 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9752201261.
16. **Bu Memleket Bizim;** Ahmed Arif, Ateş Danyal, Attila İlhan, Bülent Ecevit, Cahit Sıtkı Tarancı, Ceyhun Atuf Kansu, Fazıl Hüsnü Dağlarca, İsmail Uyaroğlu, Melih Cevdet Anday, Nazım Hikmet, Rifat Ilgaz, Tahsin Saraç, Türkan Gedik Bengi, Yalvaç Ural; Yayına Hazırlayan: Bülent Özukan
Boyut Kitapları; Çocuk Edebiyatı, Tarih, Modern Türkiye Tarihi, Edebiyat, Çocuk Kitapları, Şiir (Yerli), Genel; Türkçe 64 s. 1. Hamur Ciltli 15 x 21.5 cm. İstanbul, Ekim 1998 ISBN: 9755211543; Ekim 1979'da gerçekleştirilen 1. Baskı'dan Tıpkı Baskı
17. **Sisler Bulvarı;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Şiir (Yerli);
Nisan 2003, 1.baskı, 13x19,5, 168 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754584192.
18. **Yanlış Kadınlar Yanlış Erkekler;** Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Bilim, Genel, Anı-Günce-Mektup, Tıp-Sağlık, Edebiyat;
Türkçe 222 s. 13.5 x 19.5 cm. Ankara, Nisan 1996 ISBN: 9754943869, 1. Baskı: 1985, 3. Baskı
19. **Yasak Sevişmek;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Şiir (Yerli);
Haziran 2003, 1.baskı, 13x19,5, 118 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754584478.
20. **Kurtlar Sofrası;** Attila İlhan; Yayına Hazırlayan: Mürşit Balabanlılar; Kapak Tasarımı: Mehmet Ulusel
İş Bankası Yayınları; Roman (Yerli), Edebiyat;
Türkçe 683 s. 13 x 19.5 cm. İstanbul, Ocak 2002 ISBN: 9754583234, 1. Baskı
21. **Fena Halde Leman;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Roman (Yerli);
Şubat 2003, 1.baskı, 13x19,5, 298 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754583242.
22. **Kimi Sevsem Sensin;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Şiir (Yerli);
İstanbul, 2002, 13.5 x 19.5 cm, 124 sayfa, Türkçe, Karton Kapak, ISBN 975458320X.
23. **Duvar;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Şiir (Yerli);
Nisan 2003, 1.baskı, 13x19,5, 190 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754584206.
24. **Kadınlar Savaşı;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Deneme;
Nisan 2005, 1.Baskı, 14x20, 280 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754586004.
25. **Bir Millet Uyanıyor 3: Batılı İşçi Sömürüye Ortak;** Yıldırım Koç; Yayın Yönetmeni: Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Politika, Siyasal Bilim;
Temmuz 2005, 1. Baskı, 14x20, 240 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9752201350.
26. **Hangi Edebiyat;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Edebiyat;
İstanbul, 2002, 14 x 20 cm, 428 sayfa, Türkçe, Karton Kapak, ISBN 9754583730.
27. **Ben Sana Mecburum;** Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Şiir (Yerli);
Ocak 2003, 1.baskı, 13x19,5, 156 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754584141.

Attila İlhan şiirleri

28. **Dersaadet'te Sabah Ezanları**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türkçe Roman ve Hikaye, Roman (Yerli);
Ankara, 1988, 11 x 19 cm., 382 sayfa, Türkçe, ISBN 9754940053.
29. **... O Sarışın Kurt ! (Gazi Mustafa Kemal Atatürk)**; Attila İlhan
Çiçek Filim; Modern Türkiye ve Atatürk;
İstanbul , 1998, 23 x 33 cm., 544 sayfa, Türkçe, Ciltli.
30. **Dersaadet'te Sabah Ezanları**; Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Roman (Yerli);
Haziran 2003, 1.baskı, 13x19,5, 440 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754584303.
31. **Bir Millet Uyanıyor 2 / Türklerin Jeopolitiği ve Avrasyacılık**; Attila İlhan, Suat İlhan
Bilgi Yayınevi; Türk Siyasi Tarihi, Politika;
Haziran 2005, 1. Baskı, 14x20, 220 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9752201326.
32. **Faşizmin Ayak Sesleri**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Makaleler-Bildiriler, Seyahatname, Modern Türkiye Tarihi, Tarih, Genel;
Türkçe 327 s.13.5 x 19.5 cm. Ankara, Mart 1997 ISBN: 9754946515,1. Baskı: 1975,2. Baskı
33. **Nam-ı Diğer Kaptan / Attila İlhan'ı Dinledim**; Selim İleri; Yayına Hazırlayan: Mürşit Balabanlılar; Kapak Tasarımı: Ayşe Topçu, Mehmet Ulusel; Konuşmacı: Attila İlhan;
Tashih: Eylül Duru; Söyleşi: Selim İleri
İş Bankası Yayınları; Anlatı-Söyleşi, Biyografi-Otobiyografi, Edebiyat, Genel;
Türkçe 404 s. 13 x 19.5 cm. İstanbul, Mart 2002 ISBN: 9754583404+ 52 s. fotoğrafı, 1. Baskı
34. **Yasak Sevişmek**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Edebiyat, Modern Türkiye Tarihi, Tarih, Şiir (Yerli);
Türkçe; ISBN: 975-494-219-6; 11 x 19 cm; 134 s.; Ankara Mayıs 1999
35. **Dönek Bereketi (Cumhuriyet Söyleşileri)**; Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Anlatı-Söyleşi;
2002, 1.baskı, 13x19,5, 322 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754583358.
36. **Hangi Küreselleşme**; Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Siyasal Bilim;
Ekim 2003, 1. Basım, 418 sayfa, Türkçe, K. Kapak, ISBN 9754584451.
37. **Tutuklunun Günlüğü**; Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Şiir (Yerli);
İstanbul, 2002, 13.5 x 19.5 cm, 176 sayfa, Türkçe, Karton Kapak, ISBN 9754583633.
38. **Fena Halde Leman**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türkçe Roman ve Hikaye, Roman (Yerli);
Ankara, 1996, 13.5 x 19.5 cm., 272 sayfa, Türkçe.
39. **Hangi Atatürk Anılar ve Acılar 5**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Modern Türkiye ve Atatürk;
Ankara, 1996, 13.5 x 19.5 cm., 312 sayfa, Türkçe, ISBN 9754946035.
40. **Yağmur Kaçağı**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Tarih, Şiir (Yerli), Modern Türkiye Tarihi, Edebiyat;
Türkçe; ISBN: 975-494-281-1; 11 x 19 cm; 108 s.; Ankara Haziran 1999
41. **Batı'nın "Deli Gömleği"**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Modern Türkiye Tarihi (Genel), Modern Türkiye Tarihi;
Ankara, 1995, 13.5 x 19.5 cm., 416 sayfa, Türkçe, ISBN 9754945209.
42. **Duvar**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türk Şiiri, Şiir (Yerli);
Ankara, 1998, 11 x 19 cm., 112 sayfa, Türkçe, ISBN 9754941610.
43. **Hangi Seks Anılar ve Acılar 3**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Biyografiler ve Anılar, Biyografi-Otobiyografi, Anı-Günce-Mektup;
Ankara, 1997, 13.5 x 19.5 cm., 245 sayfa, Türkçe, ISBN 9754946531.
44. **Hangi Sol Anılar ve Acılar 1**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Biyografiler ve Anılar, Biyografi-Otobiyografi, Anı-Günce-Mektup;

Attila İlhan şiirleri

Ankara, 1996, 13.5 x 19.5 cm., 272 sayfa, Türkçe, ISBN 9754945756.

45. Kadınlar Savaşı; Attila İlhan

Bilgi Yayınevi; Türk Edebiyatında Anılar, İncelemeler, Tenkidler, Anı-Günce-Mektup;
Ankara, 1997, 13.5 x 19.5 cm., 269 sayfa, Türkçe.

46. Korkunun Krallığı; Attila İlhan

Bilgi Yayınevi; Türk Şiiri, Şiir (Yerli);
Ankara, 2000, 11 x 19 cm., 175 sayfa, Türkçe, ISBN 9754944156.

47. Zenciler Birbirine Benzemez; Attila İlhan

Bilgi Yayınevi; Biyografiler, Otobiyografiler, Biyografi-Otobiyografi;
Ankara, 2000, 13.5 x 19.5 cm., 288 sayfa, Türkçe, ISBN 9754948585.

48. Zenciler Birbirine Benzemez; Attila İlhan

İş Bankası Yayınları; Roman (Yerli);
Türkçe; 305 sayfa; ISBN No: 975458-439-7; Attila İlhan; İstanbul 2003

49. Abbas Yolcu; Attila İlhan

İş Bankası Yayınları; Anı-Günce-Mektup;
Eylül 2004, 1.baskı, 13x19,5, 182 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754585245.

50. Allah'ın Süngüleri Reis Paşa; Attila İlhan

T. İş Bankası Kültür Yayınları; Türk Edebiyatında Anılar, İncelemeler, Tenkidler, Anı-Günce-Mektup;
İstanbul, 2002, 13.5 x 19.5 cm., 550 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754584265.

51. Bir Sap Kırmızı Karanfil / Cumhuriyet Söyleşileri 1; Attila İlhan

Bilgi Yayınevi; Genel, Makaleler-Bildiriler;
Türkçe 295 s. 13.5 x 19.5 cm. Ankara, Haziran 1998 ISBN: 9754947554, 1. Baskı

52. Dönek Bereketi Cumhuriyet Söyleşileri (Nisan-Eylül 1998); Attila İlhan

T. İş Bankası Kültür Yayınları; Türkçe Söylev ve Mektuplar, Anlatı-Söyleşi, Anı-Günce-Mektup;
İstanbul, 2002, 11 x 19 cm., 322 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754583358.

53. Elde Var Hüzün; Attila İlhan

İş Bankası Yayınları; Şiir (Yerli);
Aralık 2003, 1.baskı, 13x19,5, 126 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754585180.

54. Gerçekçilik Savaşı; Attila İlhan

İş Bankası Yayınları; Deneme;
Mayıs 2004, 1.baskı, 13x19,5, 316 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754585563.

55. Hangi Laiklik Anılar ve Acılar 7; Attila İlhan

Bilgi Yayınevi; Biyografiler ve Anılar, Biyografi-Otobiyografi, Anı-Günce-Mektup;
Ankara, 1998, 13.5 x 19.5 cm., 248 sayfa, Türkçe, ISBN 9754944865.

56. Kimi Sevsem, Sensin; Attila İlhan

Bilgi Yayınevi; Türk Şiiri, Şiir (Yerli);
Ankara, 2001, 15.5 x 23.5 cm., 122 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754949271.

57. Sırtlan Payı; Attila İlhan

İş Bankası Yayınları; Roman (Yerli);
Temmuz 2004, 1. Basım, 13,5 x 19, 502 sayfa, Türkçe, K, Kapak, ISBN 975458527X.

58. Sultan Galiyef / Avrasya'da Dolaşan Hayalet / Cumhuriyet Söyleşileri 3; Attila İlhan

Bilgi Yayınevi; Sosyal Bilimler, Politika, Siyasal Bilim;
Türkçe 321 s. 13.5 x 19.5 cm. İstanbul, Temmuz 2000 ISBN: 9754948895, 1. Baskı

59. Sultan Galiyef Avrasya'da Dolaşan Hayalet; Attila İlhan

Bilgi Yayınevi; Osmanlı Tarihi 1600-1920, Osmanlı Tarihi;
Ankara, 2000, 15.5 x 23.5 cm., 320 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754948895.

60. Ulusal Kültür Savaşı; Attila İlhan

Bilgi Yayınevi; Türk Edebiyatında Anılar, İncelemeler, Tenkidler, Anı-Günce-Mektup;
Ankara, 1998, 13.5 x 19.5 cm., 291 sayfa, Türkçe, ISBN 9754947759.

61. Yağmur Kaçağı; Attila İlhan

İş Bankası Yayınları; Şiir (Yerli);

Attila İlhan siirleri

Mart 2004, 1.baskı, 13x19,5, 90 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754584249.

62. **Yengecin Kışkacı**; Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Hikaye-Öykü-Masal (Yerli);
Mart 2003, 1.baskı, 13x19,5, 258 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 975458365X.
63. **Abbas Yolcu**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türkçe Roman ve Hikaye, Roman (Yerli);
Ankara, 1996, 216 sayfa, Türkçe, ISBN 9754946256.
64. **Ayrılık Sevdaya Dahil**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi;
Ankara, 2001, 18,8 x 10,8 cm, 112 sayfa, Türkçe, ISBN 9754944075.
65. **Batı'nın Deli Gömleği**; Attila İlhan
T. İş Bankası Kültür Yayınları;
İstanbul, 2003, 13,5 x 19,5 cm., 506 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754584087.
66. **Bela Çiçeği**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türk Şiiri, Şiir (Yerli);
Ankara, 2001, 11 x 19 cm., 136 sayfa, Türkçe.
67. **Bıçağın Ucu**; Attila İlhan
T. İş Bankası Kültür Yayınları;
İstanbul, 2002, 11 x 19 cm., 456 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754583250.
68. **Bir Sap Kırmızı Karanfil - Cumhuriyet Söyleşileri 1**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Modern Türkiye ve Atatürk;
Ankara, 1998, 13,5 x 19,5 cm., 295 sayfa, Türkçe.
69. **Böyle Bir Sevmek**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türk Şiiri, Şiir (Yerli);
Ankara, 2001, 11 x 19 cm., 168 sayfa, Türkçe, ISBN 9754941602.
70. **Elde Var Hüzün**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türk Şiiri, Şiir (Yerli);
Ankara, 2001, 11 x 19 cm., 125 sayfa, Türkçe.
71. **Gerçekçilik Savaşı**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türk Edebiyatında Anılar, İncelemeler, Tenkidler, Anı-Günce-Mektup;
Ankara, 2000, 14 x 20 cm, 279 sayfa, Türkçe, Karton Kapak.
72. **Hangi Batı**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi;
Ankara, 2001, 15,5 x 23,5 cm., 224 sayfa, Türkçe, Karton kapak.
73. **Hangi Edebiyat Anılar ve Acılar 6**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türk Edebiyatı, Türk Edebiyatı;
Ankara, 1993, 11 x 19 cm, Türkçe, ISBN 9754943559.
74. **Hangi Küreselleşme Anılar ve Acılar 8**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Biyografiler ve Anılar, Biyografi-Otobiyografi, Anı-Günce-Mektup;
Ankara, 1997, 13,5 x 19,5 cm., 360 sayfa, Türkçe, ISBN 9754946566.
75. **Hangi Laiklik / Anılar ve Acılar 7**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Politika, Sosyal Bilimler;
Türkçe 248 s. 13,5 x 19,5 cm. Ankara, 1995 ISBN: 9754944865, 1. Baskı
76. **Hangi Sağ**; Attila İlhan
İş Bankası Yayınları; Deneme;
Şubat 2005, 1. Baskı, 13,5x19,5, 384 sayfa, Türkçe, K. Kapak, ISBN 9754585997.
77. **Hangi Sağ / Anılar Acılar 4**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Tarih, Modern Türkiye Tarihi, Sosyal Bilimler, Politika;
Türkçe 336 s. 13,5 x 19,5 cm. Ankara, Mart 1996 ISBN: 9754945764, 1. Baskı: 1980, 2. Baskı
78. **Hangi Sağ Anılar Acılar 4**; Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Biyografiler ve Anılar, Biyografi-Otobiyografi, Anı-Günce-Mektup;
Ankara, 1996, 13,5 x 19,5 cm., 336 sayfa, Türkçe, ISBN 9754945764.

Attila İlhan şiirleri

79. **Hangi Sol; Attila İlhan**
İş Bankası Yayınları; Deneme;
Kasım 2003, 1.baskı, 13x19,5, 318 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754584605.
80. **İkinci Yeni Savaşı; Attila İlhan**
Bilgi Yayınevi; Edebiyat Bilimi, Anı-Günce-Mektup, Genel, Edebiyat;
Türkçe 256 s. 13.5 x 19.5 cm. Ankara, Ağustos 1996 ISBN: 9754946051, 1. Baskı: 1983, 3. Baskı
81. **İkinci Yeni Savaşı; Attila İlhan**
Bilgi Yayınevi; Türk Şiiri, Şiir (Yerli);
Ankara, 1996, 13.5 x 19.5 cm., 256 sayfa, Türkçe, ISBN 9754946051.
82. **Kanton'da İsyan; Andre Malraux; Çeviren: Attila İlhan**
Bilgi Yayınevi; Fransız Edebiyatı, Roman, Hikaye, Şiir, Denemeler, Dünya Edebiyatı, Dünya Klasikleri;
Ankara, 1992, 13.5 x 19.5 cm, Türkçe.
83. **Kırık Leblebi Dedeler; Suat Özkan; Önsöz: Attila İlhan**
Leman Yayıncılık; Türkçe Hiciv ve Mizah, Hikaye-Öykü-Masal (Yerli), Mizah, Bilmece-Bulmaca-Fıkra;
İstanbul , 1996, 11.5 x 18.5 cm, Türkçe, ISBN 9757991120.
84. **Kimi Sevsem Sensin; Attila İlhan**
T. İş Bankası Kültür Yayınları; Türk Şiiri, Şiir (Yerli);
İstanbul, 2002, 11 x 19 cm., Türkçe, Karton kapak.
85. **Kurtlar Sofrası; Attila İlhan**
Bilgi Yayınevi; Türkçe Roman ve Hikaye, Roman (Yerli);
Ankara, 1998, 13.5 x 19.5 cm., 491 sayfa, Türkçe, ISBN 9754944881.
86. **Kurtlar Sofrası; Attila İlhan**
T. İş Bankası Kültür Yayınları; Türkçe Roman ve Hikaye, Roman (Yerli);
İstanbul , 2002, 13.5 x 19.5 cm., 683 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754583234.
87. **O Karanlıkta Biz; Attila İlhan**
İş Bankası Yayınları; Roman (Yerli);
Aralık 2003, 1.baskı, 13x19,5, 484 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754584664.
88. **Sağım Solum Sobe; Attila İlhan**
İş Bankası Yayınları; Deneme;
Haziran 2005, 1. Baskı, 14x20, 376 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754585989.
89. **Sağım Solum Sobe; Attila İlhan**
Bilgi Yayınevi; Türk Edebiyatı, Türk Edebiyatı;
Ankara, 2000, 11 x 19 cm., 328 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754948623.
90. **Sırtlan Payı; Attila İlhan**
Bilgi Yayınevi; Türkçe Roman ve Hikaye, Roman (Yerli);
Ankara, 2000, 11 x 19 cm., 424 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754942951.
91. **Sisler Bulvarı; Attila İlhan**
Bilgi Yayınevi; Türk Şiiri, Şiir (Yerli);
Ankara, 2001, 11 x 19 cm., 176 sayfa, Türkçe, ISBN 9754942145.
92. **Sokaktaki Adam; Attila İlhan**
Bilgi Yayınevi; Türkçe Roman ve Hikaye, Roman (Yerli);
Ankara, 1994, 13.5 x 19.5 cm., 232 sayfa, Türkçe, ISBN 9754944466.
93. **Sokaktaki Adam; Attila İlhan**
İş Bankası Yayınları; Roman (Yerli);
Nisan 2003, 1.baskı, 13x19,5, 240 sayfa, Türkçe, K.Kapak, ISBN 9754584338.
94. **Sosyalizm Asıl Şimdi; Attila İlhan**
Bilgi Yayınevi;
Ankara, 1995, 15.5 x 23.5 cm., 328 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754945276.
95. **Tutuklunun Günlüğü ; Attila İlhan**
T. İş Bankası Kültür Yayınları; Biyografiler ve Anılar, Biyografi-Otobiyografi, Anı-Günce-Mektup;
İstanbul, 2002, 11 x 19 cm., 176 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754583633.
96. **Ufkun Arkasını Görebilmek; Attila İlhan**

Attila İlhan siirleri

Bilgi Yayınevi;
Ankara, 1999, 15.5 x 23.5 cm., 296 sayfa, Türkçe, Karton kapak, ISBN 9754948097.

97. **Ufkun Arkasını Görebilmek!.. / Cumhuriyet Söyleşileri 2;** Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Tarih, Modern Türkiye Tarihi, Genel Tarih, Sosyal Bilimler, Politika;
Türkçe 290 s. 13.5 x 19.5 cm. İstanbul, Mayıs 1999 ISBN: 9754948097, 1. Baskı
98. **Umut;** Andre Malraux; Önsöz: Attila İlhan; Tercüme: Attila İlhan
İletişim Yayınları; Roman (Yabancı), Roman (Yerli), Dünya Edebiyatı, Edebiyat;
Türkçe (Orijinal Dili Fransızca) 569 s. 13.5 x 19.5 cm. İstanbul, 1998 ISBN: 9754706735, 1. Baskı
99. **Umut;** Andre Malraux; Çeviren: Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Fransız Edebiyatı, Roman, Hikaye, Şiir, Denemeler, Dünya Edebiyatı, Dünya Klasikleri;
Ankara, 1974, 448 s., Türkçe.
100. **Yağmur Kaçağı;** Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türk Şiiri, Şiir (Yerli);
Ankara, 2001, 11 x 19 cm., 112 sayfa, Türkçe, Karton kapak.
101. **Yanlış Kadınlar Yanlış Erkekler;** Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türk Edebiyatında Anılar, İncelemeler, Tenkidler, Anı-Günce-Mektup;
Ankara, 1996, 13.5 x 19.5 cm., 222 sayfa, Türkçe, ISBN 9754943869.
102. **Yaraya Tuz Basmak;** Attila İlhan
T. İş Bankası Kültür Yayınları;
Türkçe.
103. **Yasak Sevişmek;** Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türk Şiiri, Şiir (Yerli);
Ankara, 2001, 11 x 19 cm., 136 sayfa, Türkçe, ISBN 9754942196.
104. **Yengecin Kıskacı Dört Uzun Hikaye;** Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Türkçe Roman ve Hikaye, Roman (Yerli);
Ankara, 1999, 13.5 x 19.5 cm., 264 sayfa, Türkçe, ISBN 9754947937.
105. **Zenciler Birbirine Benzemez;** Attila İlhan
Bilgi Yayınevi; Roman (Yerli), Edebiyat;
Türkçe; ISBN: 975-494-858-5; 13.5 x 19.5 cm; 284 s.; 2.Hamur; İstanbul Şubat 2000

Attila İlhan siirleri

34 FN 346

geceyarıları
tenhadır buraları
ne in ne cin
kırmızı lambası
sanki kan damlası
demiryolu geçidinin

dağılmış su dumanı şimşekli bir karanlığa
yağmurun altında çınar
çınarın altında o karaltı
bırakılmış bir araba
34 FN 346
sağ arka lastiği yırtılmış
camlarında kurşun delikleri
içinde barut kokusu var
hala çalışıyor silecekleri
bir sola bir sağa
bir sola bir sağa

.....
.....

Attila İlhan

Adım Sonbahar

nasıl iş bu
her yanına çiçek yağmış
erik ağacının
ışık içinde yüzüyor

.....
.....

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Adımla Nasıl Berabersem

hacet yok hatırlatmasına seni hatıraların
bir dakika bile çıkmıyorsun aklımdan
koşar gibi yürüyüşün
karanlıkta bir ışık gibi aydınlık gülüşün

hacet yok hatırlatmasına seni hatıraların
uzak uzak yıldızlarla çevrilmiş kainatın

.....
.....

Attila İlhan

Ağustos Çıkmazı

beni koyup koyup gitme
ne olursun
durduğun yerde dur
kendini martılarla bir tutma
senin kanatların yok
düşersin yorulursun
beni koyup koyup gitme
ne olursun

bir deniz kıyısında otur

.....
.....

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Ah

yüzünün yarısı göz kadife yansımali
bulutlu siyah ah bulutları eflatun
o boy aynasından çıktı fransızın malı
vişne asidi vardı tadında rujunun
ah sinema yıldızı filan olmalı
ağızlığı kristal son derece uzun

bir kibrit çakıldı mı ah yağmurluklu kız
alevinden anlamlı dumanlar üfürüyor
ah çocuk yüzünde gül goncası ağız
saçlarından incecik su tozu dökülüyor
sığınak gibi derin ağaçlar gibi yalnız
karartma başlamış ışıklar örtülüyor

.....
.....

Attila İlhan

Allende Allende

Allende Allende

ölüm birden boşalmasıdır insanın kendisinden
gizli titreşimler uçar belki boşlukta sesinden

güneş vurunca parıldar görünmez ayak izleri ki
beyhude korularda eski bir yaz gezmesinden

solgun bir gülümseme hani ay büyürken görünür
aynalarda bırakılmış nice yüz birikintisinden

.....
.....

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

An Gelir

an gelir
paldır küldür yıkılır bulutlar
gökyüzünde anlaşılmaz bir heybet
o eski heyecan ölür
an gelir biter muhabbet
çalgılar susar heves kalmaz
şatârâbân ölür

şarabın gazabından kork
çünkü fena kırmızıdır
kan tutar / tutan ölür
sokaklar kuşatılmış
karakollar taranır
yağmurda bir militan ölür

an gelir
ömrünün hırsızdır
her ölen pişman ölür
hep yanlış anlaşılmıştır

.....
.....

Attila İlhan

Arabesk

ışığında usturalar bileniyor
bıyıkları marşandiz katarı
zulasında eroini esrarı
tutuklandıkça yenileniyor

kafası kızdı mı taksim'de akşam
bütün lahmanconlar ondan sorulur
oğlanın birine takıldı / tamam
çengelköy'lü sevtap diye meşhur

.....
.....

Attila İlhan siirleri

Attila İlhan
Artı Sonsuz

yağmurun yerden göğe yağdığı
bu gece yasak bölgedeyim
büyük çingenelerin çaldığı
kaçak silahların içindeyim
sevişmek kapısının kapandığı

bir nabız yoklar ki daima
hızlı bir nabız yoklar elim
öpüştüklerim hırsızlama

.....
.....

Attila İlhan

Aydınlık Neyin Oluyor?

aydınlık neyin oluyor senin
gökyüzü akraban filan mı
beni bulur bulmaz gözlerin
şimşek çakıyorum yalan mı
yüzünde yalazımı gezdirdiğin

.....
.....

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Ayıp Resimler

-I-

ateşten köpekler yalıyor
sütlü meme uçlarını
zebaniler kazımış cehennem yalazı saçlarını
azrail gelir
nefes nefese teslim alır elbet
yanardağ ağzı cinselliğinden
kazığa çakılmış kadını

-II-

camların ardında çınar
camlardan yemyeşil yığılan güneş ışığı
acı sarı bir arı vızıldar
vurup kendini o duvardan bu duvara

kadının bütün gözleri ışık bulaşığı
erimiş gümüş mü dökülmüş

.....

.....

Attila İlhan

Ayrılık Sevdaya Dahil 4.

yalnızlık
hızla alçalan bulutlar
karanlık bir ağırlık
hava ağır toprak ağır yaprak ağır
su tozları yağıyor üstümüze
özgürlüğümüz yoksa yalnızlığımız mıdır
eflatuna çalar puslu lacivert
bir sis kuşattı ormanı
karanlık çöktü denize
yalnızlık
çakmak taşı gibi sert

.....

.....

Attila İlhan siirleri

Attila İlhan

Ayrılık Sevdaya Dahil

görünen yıldız değil yir yir delinmişdür felek
gün yüzünün hasretiyle tir-i ahımdan benüm

necati

-1.

açılmış sarmaşık gülleri
kokularıyla baygın
en görkemli saatinde yıldız alacasının
gizli bir yılan gibi yuvalanmış
içimde keder
uzak bir telefonda ağlayan
yağmurlu genç kadın

-2.

rüzgâr
uzak karanlıklara sürmüş yıldızları
mor kıvılcımlar geçiyor
dağınık yalnızlığımdan
onu çok arıyorum onu çok arıyorum
heryerinde vücudumun
ağır yanık sızıları
bir yerlere yıldırım düşüyorum
ayrılığımızı hissettiğim an
demirler eriyor hırsımdan

-3.

ay ışığına batmış
karabiber ağaçları
gümüş tozu
gecenin ırmağında yüzüyor zambaklar
yaseminler unutulmuş
tedirgin gülümser
çünkü ayrılmanın da vahşi bir tadı var
çünkü ayrılık da sevdâya dahil
çünkü ayrılanlar hâlâ sevgili
hiç bir anı tek başına yaşayamazlar
her an ötekisiyle birlikte
herşey onunla ilgili
telaşlı karanlıkta yumuşak yarasalar

.....

.....

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Aysel Git Başımdan

Aysel Git Başımdan
Aysel git başımdan ben sana göre değilim
Ölümüm birden olacak seziyorum.
Hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim
Aysel git başımdan istemiyorum.

Benim yağmurumda gezinemezsin üşürsün
Dağıtır gecelerim sarışınlığını
Uykularımı uyusan nasıl korkarsın,
hiçbir dakikamı yaşayamazsın.
Aysel git başımdan ben sana göre değilim.
Benim için kirletme aydınlığımı,
hem kötüyüm karanlığım biraz çirkinim

Islığımı denesen hemen düşürürsün,
.....
.....

Attila İlhan

Büyük Yolların Haydudu

İşte sımsıcak lejyoner bakalları içinde
Margot'nun sigarillosuna ateş tutuyor
Tersine dönük gözkapakları uykusuzluktan
Kirli sarı bir gök birikmiş kadehinde
Hiçbir kibriti bir seferde yakamıyor

Asıl bu ödlek flüt onu böyle yıkan
Uykusuzluktan çok bu ödlek flüt margot'nun
Çıplak gözlerindeki rom lekesi dişlerindeki
Tebeşir beyazı açlık paletindeki karanlık
.....
.....

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Böyle Bir Sevmek (Ne Kadınlar Sevdim)

Ne kadınlar sevdim zaten yoktular
Yağmur giyerlerdi sonbaharla bir
Azıcık okşasam sanki çocuktular
Biraksam korkudan gözleri sislenir.

Ne kadınlar gördüm zaten yoktular
Böyle bir sevmek görülmemiştir
Hayır sanmayın ki beni unuttular

.....

.....

Attila İlhan

Biraz Paris

Biraz Paris

- 1. place pigalle

telefonlarla geldi telaşlı ve ürkek
birdenbire geldi beklemiyordum
hayli dargın sesi kalın ve titrek
umutsuzluğuma geldi oysa yorgundum
üstelik incittim de istemeyerek

akşamdı samanyolu patlamıştı
bütün sacre coeur silme akordeon
mulhouse'lu muydu neydi işte unuttum
ilk yudumda ağlamaya başlamıştı
şakakları ter içinde gece saat on
kibrit arıyor göğüs geçirerek
bütün sevgilerinde yanılmıştı

.....

.....

Attila İlhan siirleri

Attila İlhan
Bir Üç Beş

desen ki denizin tuzu
çiğ düşmüş kadife donlu patlıcanlar
desen ki kendilerinden karga çığlılarıyla kaçanlar
en fakiri en zengini çirkini ve orospusu
seni unutmuş olsun
sen ki üşümüş gökte o yalnız bulutsun
kıskanmadığın cömert bir maviliğin ortasında o
bildiğin yalnızlığın ellerinden tutmuşsun
desen ki unutulmuşsun

.....
.....

Attila İlhan

Beni Bir Kere Dövdüler

beni bir kere dövdüler çok gözlüklüydüm
daha bere giyiyordum bıyıklarım da duruyor
büyükdere'de dövdüler emirgân ve birileri
geceleyin dövdüler dişlerimi tükürdüm

emirgan'la aramız çok eskiden beri yok
niye ölmedim diye bana bozuluyor
ötekiler şurda burda azar azar gördüğüm
çakıdan bozma itler sustalı birileri
fakat çok fena dövdüler size ne söylüyorum
bir vakit omuzlarım tutmadı dişlerimi tükürdüm

boşyerlerime vurdular yumrukları duruyor
gecenin bir saatinde gizlice kustum

.....
.....

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Bence Malumdur

Dikenin
kalbime battığı bir sonbahar gunudur
sen elini bulutların içinde gezdirirsin
bulutlar senin gözlerinin üstünde yururler
icini kurtlar kemirir
bence malumdur
bugulanmış camların arkasında masmavi yuzun
senin atesler içinde olduğun
bence malumdur
ellerin muhakkak çocuk elleridir
hep kimsenin bilmediği türküler düşünürsun
onlar neden daima okul türküleridir
suleymancıktan bahseder
kara toprakta acik yeşil bir yıldız gibi akıp giden
.....
.....

Attila İlhan

Ben Sana Mecburum

Ben sana mecburum bilemezsin
Adını mih gibi aklımda tutuyorum
Büyüdükçe büyüyor gözlerin
Ben sana mecburum bilemezsin
İçimi seninle ısıtıyorum

Ağaçlar sonbahara hazırlanıyor
Bu şehir o eski İstanbul mudur?
Karanlıkta bulutlar parçalanıyor
Sokak lambaları birden yanıyor
Kaldırımlarda yağmur kokusu
Ben sana mecburum sen yoksun

Sevmek kimi zaman rezilce korkudur
İnsan bir akşam üstü ansızın yorulur
Tutsak ustura ağzında yaşamaktan
Kimi zaman ellerini kırar tutkusu
Birkaç hayat çıkarır yaşamasından

.....
Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Ben artık küsüm

beni de kırdılar içimde kırdılar
karanlık camlardan sular akıyordu
şimşekli bir boşlukta saat vurdu
beni de kırdılar belki yalnızdılar
belki onların da çocukluğu yoktu

.....
.....

Attila İlhan

Belma Sebil

seni ben kallavi sokağı'nda gördüm
sen beni görmedin görmedin
kapıları çaldım adını sordum
söylemediler öğrenemedim
seni ben kallavi sokağı'nda gördüm
bir daha görmedim bilmedim
belma sebil adını yakıştırdım

.....
.....

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Bela Çiçeği

Alsancak garı'na devrildiler
Gece garın saati bela çiçeği
Hiçbir şeyin farkında değildiler
Kalleş bir titreme aldı erkeği
Elleri yırtılmıştı kelepçeliydiler
Çantasını karısı taşıyordu

Hiç kimse tanımıyordu kimdiler

.....

.....

Attila İlhan

Bekle

Geleceğim bekle dedi
Ben beklemedim o da gelmedi
ölüm gibi birşeydi
Ama kimse ölmedi

.....

.....

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Batan Bu Köhne Şileb...

garson masa iyi manzarayı değiştir
sırası mı mehtabın yıldız yağmurunun
bu gece yalnızım onlar gelmeyecek
sapa bir yerindeyim umutsuzluğumun
hava soğuk olmalı ağaçlar bütün duman
eğer bulabilirsen ölü bir kar getir
beyazlığı kalın bir su gibi uzayan
bu gece yalnızım onlar gelmeyecek
batan bu köhne şilebde ne işleri var

çünkü battım kasa boş ne para ne çek

.....

Attila İlhan

Başka Yerde Olmak

on iki sıfır beş'te izmir'de bir yıldız kaydı
imbat durmuştu kan ter içindeydim
akdeniz'in elindeydim söz temsili
ışıklı bir tesbih karşıyaka'ydı
istanbul deyip mendebur sisli
bir deniz kahvesinde içiyordum
istanbul soluk yeşil bir tramvaydı
sultanahmet demişti inliyordu
on iki sıfır beş'te izmir'deydim allahım
şiiir deniz gibi kııldıyordu

on iki on beş'te istanbul'a dağılmıştım
hilâl gibi bir kızcağız beşiktaş'ta
rüyasını dokuyordu ondan bıkmıştım
çiğ mürekkep ve aseton kokuyordu
sarıyer'de balıkçılar denizi çekiyordu
deniz büyük büyük içini çekiyordu
on iki on beş'te bir kadeh cin parlatmıştım
kadehimi kırmıştım elim ayağımla telaşta
vezüv içime çökmüştü şaşırılmıştım
napoli'de gözlerim güneş diye doğmuştu

.....

.....

Attila İlhan siirleri

Attila İlhan

Bana Bir Şimşek Çak...

bana bir şimşek çak
ortalık fena karanlık
yüreğim örtülüyor
ağır bir dalgınlığa genişliyorum
durmadan değişen o mevsimde
dağlarda kalın
omuz omuza bulutlar
çok fena kalabalık
ellerim çıplak
bana bir şimşek çak
kötü bir tuzaktayım
bilmem ne yapsak
aklımda fikrimde onlar
yaşlı ve genç
erkek ve kadın
korkularına tutsak

bana bir şimşek çak
içim içime sığmıyor artık
vahim bir çağrışımdan
daha vahimine atlamaktayım
bana bir şimşek çak
belki fena halde
yanılmaktayım
o ince kız çocuğu
gün doğmadan her sabah
bir hapiseneden bir nezarethaneye
kelepçeli götürülüyor
dudakları titrek
gözlerinde buğu
bilmem ki nasıl anlatayım
bağışlanmaz suçu dünyayı sevmek
bir de o
adını bile bilmediği
kıvrıcık saçlı'devrimci'öğrenciyi
fakülte kapısında vurulmuş

.....

Attila İlhan şiirleri

Attila İlhan
Bakarsak

Zarif bir hüzündür bembeyaz dolaşan kuğuya bakarsak
Mücevher titreşimleriyle mütereddit bir akşam suya bakarsak

.....
.....

Attila İlhan

Kadınlar Sonbahar

Kadınlar sonbahar yapraklarını dökmeye başlar
Titrek dudaklarında sarışın bir keder
Nabız kaybolur kan susar dolaşım yavaşlar
Sisli bir nebuloz gökte yazılmamış şiirler

Dargın sevgililer yalnızlıklarına uzaklaşıyor

Anlaşılmaz çocukluğun ortaokullarından ders zilleri
Kilitli defterlerde kurutulmuş menekşeler
Tehlikeli yolculukların kanat çırpın mendilleri
Sazdan saza azalan hicranlı köçekçeler

Dünkü delikanlıları yaşlılığa taşıyor

Eylül şehirleri yağmurlu gürültülerle alır yerlerini
Deniz kahvelerinde son kadehlerde bulutlar birikir
Ilık bir aydınlıkla yıkayıp yorgun ellerini
Görgülü ihtiyarlar bir bir ortalıktan çekilir

Yaşlandıkça insan dünya başkalaşıyor.

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Jilet Yiyen Kız

o kızı nerede nasıl görsem
aklımı başımdan alır ağzı
saçları şıra köpüğü desem
kaşları bıçak izi kırmızı

yakut pulları mı? bu ne görkem
kanlı gözbebeklerindeki yazı
beni nasıl büyüledi bilmem
kirpikleri örümcek kırmızı

kızıl demirden bir ünlem
salınması yangın yalnızı
korkmasam öpmeye eğilsem
dişleri elektrik kırmızı

çarpılmışım başım sersem
sevdim jilet yiyen kızı
göğsündeki kumrulara değsem
gagaları zehirli kırmızı

gece gündüz tek düşüncem
kasıklarındaki ince sızı
artık kimseyle sevişemem
anladım sevişmek kırmızı

jilet yiyen kız merih'li gecem
birlikte bulacağız belâmızı
sonumuz kuşkusuz cehennem
kırmızı kırmızı kırmızı

Attila İlhan

İstanbul Ağrısı

Kanatları parça parça bu ağustos geceleri
Yıldızlar kaynarken
Şangır şungur ayaklarımın dibine dökülen
Sen
Eğer yine İstanbul'san
Yine kan kopuklu cehennem sarmaşıkları büyüteceğim
Pançak pançak şiirler tüküreceğim
Demek yine ben
Limandaki direkler ormanında bütün bandıralar ayaklanıyor
Kapı önlerinde boyunlarını bükmüş tek tek kafiyeler
Yahudi sokaklarını aydınlatan Telaviv şarkıları
Mavi asfaltlara çökmüş
Diz bağlıyor
Eğer sen yine İstanbul'san
Kirli dudaklarını bulut bulut dudaklarıma uzatan
Sirkeci Garı'nda tren çığlıklarıyla bıçaklanıp
İntihar dumanları içindeki Haydarpaşa'dan
Anadolu üstlerine bakıp bakıp
Ağlayan
Sen eğer yine İstanbul'san
Aldanmıyorsam
Yakaları karanfilli eğer beni aldatmıyorsa
Kulaklarımdan kan fişkirincaya kadar
Yine senin emrindeyim
Utanmasam
Gözlerimi damla damla kadehime damlatarak
Kendimi yani şu bildiğim Atilla İlhan'ı
Zehirleyebilirim
Sonbahar karanlıkları tuttu tutacak
Tarlabaşı pansiyonlarında bekarlar buğulanıyor
İmtihan çığlıkları yükseliyor üniversite'den
Tophane İskelesi'nde diesel kamyonları sarhoş
Direksiyonlarının koynuna girmiş biçkin soförler
Uykusuz dalgalanıyor
Ulan İstanbul sen misin
Senin ellerin mi bu eller
Ulan bu gemiler senin gemilerin mi
Minarelerini kürdan gibi dişlerinin arasında
Liman liman götüren
Ulan bu mazot tüküren bu dövmeli gemiler senin mi

Attila İlhan siirleri

Akşamlar yassıldıkça neden böyle devleşiyorlar
Neden durmaksızın imdat kıvılcımları fişkiriyor
Antenlerinden
Neden
Peki İstanbul ya ben
Ya mısralarını dört renkli duvar afişleri gibi boy boy
Gümrük duvarlarına yapıştıran yolcu abbas
Ya benim kahrım
Ya senin ağrın
Ağır kabalarınınla uykularımı ezerek deliksiz yaşattığın
Çaresiz zehirler kusan çılgın bir yılan gibi
Burgu burgu içime boşalttığın
O senin ağrın
O senin
Eğer sen yine İstanbul'san
Yanılmıyorsam
Koltuğumun altında eski bir kitap diye götürmek istediğim
Sicilyalı balıkçılara Marsilyalı dok işçilerine
Satır satır okumak istediğim
Sen
Eğer yine İstanbul'san
Eğer senin ağrınsa iğneli beşik gibi her tarafımda hissettiğim
Ulan yine sen kazandın İstanbul
Sen kazandın ben yenildim
Kulaklarımdan kan fişkirincaya kadar
Yine emrindeyim
Ölsem yalnız kalsam cüzdanım kaybolsa
Parasız kalsam tenhalarda kalsam çarpılsam
Hiç bir gün hiçbir postacı kapımı çalmasa
Yanılmıyorsam
Sen eğer yine İstanbul'san
Senin ıslıklarınsa kulaklarıma saplanan bu ıslıklar
Gözbebeklerimde gezegenler gibi dönen yalnızlığımdan
Bir tekmede kapılarını kırıp çıktım demektir
Ulan bunu sen de bilirsin İstanbul
Kaç kere yazdım kimbilir
Kaç kere kirpiklerimiz kasaturalara dönmüş diken diken
1949 Eylül'ünde birader mirce ve ben
Sokaklarında mohikanlar gibi ateş yaktık
Sana taptık ulan
Unuttun mu
Sana taptık.

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

İkinizden Hanginiz

ikinizden hanginizin
saçları gece laciverdi siyah
yıldız tozundan ışıltılı
ve zengin

bakır çalığı gözleri
derin
yer yer
eflatuna çalıyor

ikinizden hanginizin
nemli dudakları fuschia
kirpikleri kaşlarına dolaşık
ağzı fena halde aşık
başladığı her öpüşte kalıyor

ikinizden hanginizin
neyi noksan neyi fazla
ikinizden hanginize sorsan
her defasında
kendisini ötekisi sanıyor
çok fena aldaniyor

sahi siz
hanginiz
hanginizsiniz

Attila İlhan

İhtiyarlar Balladı

onlara ün mü gelir bazı ses mi duyarlar
yumuşak bir kedere ufalır bakışları
ıdam mahkumlarıdır aslında ihtiyarlar
ölüme koşullanmış bütün davranışları
yorgun öksürükleri oturup kalkışları
yaşayıp durmaktan gizlice utanırlar
her gece artık gitmek vaktidir sınırlar
geçmiş günlerinden bir destek aranırlar
uysal bir gülümseme tek sızlanışları
ıdam mahkumlarıdır aslında ihtiyarlar
ölüme koşullanmış bütün davranışları

yolculuk sabaha mı yoksa akşam üstü mü
aylardan bu ay mı günlerden acaba ne gün
yılan gibi çöreklenmiş bu boğuk kördüğümü
çözebilirsen çöz çözememekten üzgün
kaç kere hesabını çıkarırlar bir ömrün
şu yağmurlu güz dünyadaki son güzü mü
bir daha yiyecek mi yediği şu üzümü
ya uykuda giderse söylemeden son sözünü
ölmek var mı farkına varmadan öldüğünü
yılan gibi çöreklenmiş bu soğuk kördüğümü
çözmeye uğraşırlar çözememekten üzgün

bakılan her resim bütün bir ömrü saklar
ellerini kaldırsalar yıllar dökülüşür
birazdan yalıda sanki buluşacaklar
bir yerde saat çalsa o sevgili görünür
umut heykeli midir ay ışığı örtünür
bir pencere açılrsa unutulmuş şarkılar
çocuk bahçelerinden nasıl yankılanırlar
kalkan her vapurda giden bir yolcu var
gönderilen her mektup onları götürür
ıdam mahkumlarıdır aslında ihtiyarlar
sabahtan akşama her gün kaç kere ölür

Attila İlhan

Işık Mezarlığı

birden demir kuşlar fazla şehir
demir ağaçların tamamladığı
yeşilden sarıya gözleri değişir
gagaları kırmızı neon yaprağı
asmalimescit'te dolmuş durağı
yarı gece açıkça geçilmiştir
meçhul kaatillerin bıraktığı
bir silah gibi parlıyor şiir

uykusuzlukların ateş aldığı
gece barlarında içkiler zehir
kınından çıkar öfke bıçağı
sabaha karşı cinayet işlenir
öle kim aslında öldüren midir
besbelli hiç anlayamayacağı
karakolda intihara heveslenir
bir acil serviste hazır yatağı

korku yalnızlığın gelişmesidir
gece hiç kimsenin kurtulamadığı
ay şimşek mavisi belirmiştir
bıçak parıltısıyla yalar sokağı
sarhoş bir fahişenin ağladığı
gözlerinde kahır birikmiştir
sevdiği itlerin farkına varmadığı
parasını yiyorlar allah bilir

geceleyin beyoğlu ışık mezarlığı

Attila İlhan

İssızlığın ığlığı

cam ipliğinden sıkı dokunmuştur
kristal vitrindeki bu loş kadın
soğuk tenhaliğında kaşları alnının
ince bir hayretle sanki donmuştur
yansımaları sokağa vurmuştur
kafasındaki müstehcen dazlaklığın
sedef boşluğunda aralık ağzının
sevişmelere çağrısı korkunçtur

taşralı bir 'köpek' buna tutulmuştur
simsiyah bir ünlem önünde camların
her gece jiletle kazıyamadığın
kaç kere kaçırmayı filan kurmuştur
çünkü kadınlar gözünü korkutmuştur
kraliçesi budur yalnızlığın
ürettiği nilüfer iç bataklığının
cansız olmasından neler ummuştur

ıssızlık çığlığını şehirde unutmuştur

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Herşeyi Birden İstemek

o kitabı da okudum bitirdim
hani o genç kızın beni unuttuğu
bir ara fena halde fikrindeydim
dudağındaki nem gözündeki buğu

durmadan hayal değiştiriyorduk
çetrefil bir hayat herkesin korktuğu
kaderlerimiz kalındı sevinçlerimiz çabuk
yaşamadan dağılıyor yarısından çoğu

erteleyip durduk suç ortalığımızı
asıl mutluluğun içinde bulunduğu
bazı ben yalnıztım o yalnıztı bazı
çünkü gecikmenin ağır yorgunluğu

yanıldığımız herşeyi birden istemekt
isteği gerçekleştirmez isteğin yoğunluğu
ihtiyaç başka bir boyuta geçmekti
devreden çıkarıp gereksiz sorumluluğu

tekrar loş yalnızlıkların en dibindeyim
sararmış yaprakların usulca savrulduğu
köprüler yıkıldı artık kendimleyim
parmak uçlarımda ölümün soğukluğu

Attila İlhan

Attila İlhan şiirleri

Her Sabah, Yanılmak! ..

sabah olmak her gece kolay mı sanırsınız
bulutları dağıtıp güneş olarak doğmak
denizle gök arasında çiy yorgunu şehre
kurşun kubbeleri buğulu minareleri ıslak
soğuk bir trenden inmiştiniz / yalnızdınız

bilmem kaçınıcı defadır / yine yanılmıştınız

hiç uyumamıştınız / gözleriniz yanıyordu
yolculuk sanki bitmemişti / birdenbire
kendinizi vagonda unuttuğunuzu sandınız
sanki katar soluk soluğa tırmanıyordu
dumanlı rampaları / bir kılıç gibi çıplak
tiz çığlıklarıyla aydınlığı doğrayarak

bilmem kaçınıcı defadır / yine yanıldınız

jilet mavisi bir kadın elinde purosunu
değdiği yer açılıyor çok fena keskin
kim olduğunu bilen yok / işin doğrusu
yüzünü kaybetmiş aynalarda arıyordu
amerikan bara tünemiş sek vodka içiyor
geçmişinden rusça bir şarkı arayarak
sarhoş olmamak en büyük korkusu

bilmem kaçınıcı defadır / yine yanıldınız

elbet en kötüsü sokaklarda tutuklanmak
hani bir kere iki yanınızda iki sivil polis
beyoğlu'ndan çekilip nasıl koparılmıştınız
nabız gibi vuran o kötü ve karanlık his
yakanızı hala bırakmadı asla bırakmayacak

bilmem kaçınıcı defadır / yine yanıldınız

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Hayır

bu dosegi sen mi serdin elin dert gormesin ana
ana uyuyacagim ninni cagir danalar girsin bostana
cetin bir yoruk kizi hoyrat murat dagi'ndan
bir papatya getirsin bir gelincik getirsin
elimden tutsun beni metristepe'ye gotursun
gonlumce bir hu diyeyim hisimim ali osman'a
yamacina yoresine ruzgarli camlar dikeyim

bu hosmerimi sen mi ettin eline saglik ana
ana lokma dokelim asure kaynatalim
hayir dagitalim hayir ali osman dayima
ordugun bu corabi saglicakla giyiyorsam
tuzladigin bu ayrani afiyetle iciyorsam
tuttugun bu yogurdu yogurdugun bu ekmegi
kaynattigin bu bulguru calaksik yiyorsam
etime ve sutume inegimin ıslikli memelerine
kabima kacagima topragima bu benim diyebiliyorsam
ali osman dayimin yoksul yuregi bunun bedeli
metristepe gogune ugru yildiz ugramaya
ana bu benim yuregim hisimim ali osman'in yuregi
Attila İlhan

hacı murad'ın ölümü

hacı murad'la olduk eski kafkasya'da
ihtiyar çuvaşgili santur çalıyordu
ne çaldığı zaten anlaşılmıyordu
oğlu belki o saat asılıyordu
şarap patlak vermişti isyan masada
atlas gömlekleri boyundan ilikli
sabahlara kadar hançer dokuyanlar
mezmur okuyarak duvar duvar
dudaklarında karanlık ilkbahar
gözbebekleri çelik çekirdekli
çalarak getirdiği korkak tatarların
bakunin yazması kitaplarından
dinamitler yürür bakü sokaklarından
siyah bir toz olur doru kısraklarından
öfkeli kazakları II'nci nikola'nin
ölmek fısıldadıkça son semaveri
bulutlanır çay kristal fincanda
ıslıklar gizlice bilenir zindanda
bir ustura çizgisi azerbeycan'da
hacı murad'ın üzengileri

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Hannelise

yagmurda çıkıp geleceksin hannelise
yagmur gozlerinden cikip gelecek
bir ogle sonu paris'te hannelise
bir kahvede grandboulevardsturkusunu calacaklar
paris ve yapraklar sararmis etrafimda
seine'e kanat vurup bir ruzgar geciyor
gare d'orleans'da saat simdi uc diyecek
yagmurdan çıkıp geleceksin hannelise

gozlerine bakip sanki mavi diyecegim
sanki cocuk diyecegim
aydinlanacaklar
baliga cikmis bir ihtiyar rihtimda
suya atip sondurecek
cigasini
bir ogle sonu paris'te hannelise
bir kahvede grands boulevards turkusunu calacaklar

insan kendisine ragmen yasayamaz
kalbimiz beyaz derken biz siyah diyemeyiz
diyemeyiz hannelise
sen mutlaka lichtenstein dukaligindan bahsedersin
yapraklarini doker ihlamur agaclari katedralin onunde
ben icimde mustesna bir ates bahcesi donatirim
bembeyaz
bembeyaz hannelise

Attila İlhan

Harp Kaldırımında Aşk

sen şimdi yanımda yepyeni bir türkü gibisin
hiç görmediğim yıldızlar gözlerine doğmuş
bir büyüklük duygusu dağlar gibi yüreğinde
ah biz mutluluğu böyle aranıp duracak mıyız
yağmur hep böyle yağacak mı hatıralara
eksik olan bir şey var sana bana dair
belki bir rüzgar belki rüzgardan da hafif
ama kalbimiz yine uzak bir deniz gibi boş
heybetli gurupların belirlediği saatlerde

sen şimdi yanımda yepyeni bir türkü gibisin
acaba nasıl öğrenmişim nasıl farkında olmadan
her şey nasıl olup geçmiş nasıl barut yağmış
nasıl güneş vurmuş zehirlenmiş şehrin üstüne
şimdi hangi kıyılarda gemiler demir alıyor
güney rüzgarlarına açıp yelkenlerini
belki bir italyan kızı tüfeğine dayanmış
senin gibi barışı tasarlıyor dağlarda
mahzun esirler harp şarkıları kadar mahzun
gizlice talim ediyor hürriyet adımlarını

sen şimdi yanımda yepyeni bir türkü gibisin
ah şu harp bitse rüzgar gibi bir nefes alabilsek
kimseler kimseler çıkmasa yolumuzun üstüne
yağmur yağsın varsın ıslansın saçlarımız
yalnız duyulmaz olsun göğsümüzdeki darlık
dilimizdeki kilit kolumuzdaki zincir
ömrümüz meçhullerden meçhullere akıyor
saatler bizim değil kitaplar bizim değil
bizim değil yaşamak bizim değil hiçbir şey
kendi dünyamızda yabancılar gibiyiz
ya çok erken ya çok geç doğmadık mı sevgilim
buna rağmen mutluluğa inanıyoruz

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Gibi Redifli Gazel

GİBİ REDİFLİ GAZEL

yorgun kadınlar içtik
yalnızlıktan uğuldayan
tuzlu kan gibi
nice akşamlar devirdik
çengi kıyamet
'kızıl sultan' gibi

vurdukça mızrap
öyle yoğun bir melâl
dağılır ki tamburdan
bastırır eski sevdalar
göz gözü görmez
duman gibi

su karanlıktır
ve kadehler boşalmış
leylaklar darmadağan
kıvılcımlar savurup narçiçeği
çöker bir daha başımıza gökyüzü
tutuşmuş tavan gibi

kanlı hesapları vardır
kıyamete kadar sürecek
ölümlü şairlerin
kim bilir nerden bilecek
ne çığlıklar geçer daha dünyadan
attilâ ilhan gibi

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Geçerdi Hep

Gecerdi hep
Piriltili kanunlar
Neves gecelerden
İhtimal buhranlı gecelerdi hep
Yureginde yalnızlığın tortusu
Vazoda yaseminler
Ufukta yağmur kusları
Cozulmez bilmeceledi hep
Ansizin dalar
Bir yorgunluğa uyanırdın
Güneş çekilmistir bahçelerden
Lambalar çok erken yanmış
Aldatılmak korkusu
Sık sık bozulan yeminler
Enfarktüs kuskuları
Sinsi bir kederdi hep
Zaman zaman düşündüğün
Aklına geldikçe guldüğün
San şeref ve un
Beyhude şeylerdi hep

Attila İlhan

Geç Kalmış Ölü

Korkacak bir şey yok hesap tamam
Sıram geldi mi hatta güleceğim
Kendimi hazırladım biliyorum
Önce turgut arkasından ömer haybo
Daha sonra varujan sonra nureddin
Sonra ben değilsem demokrat toni
Sonra o değilse mutlaka benim
Kendimi hazırladım biliyorum

Aysel'in gölgesine saklandım
Hep susamışım su içiyorum

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Gecenin Kapıları

Bütün kapılar kapandı, dışardayım
Birden karşıma çıkmayın korkuyorum
Uykusuzum fena halde, sokaktayım
Karanlık bastırdı mı bozuluyorum

Fena bir yerimden koptuğum doğru
Kendimden çok fazla yaşamaktayım
Nereye bağlanacak bu işin sonu
Aslında ben kimim meraklıyım

Bütün kapılar kapandı, sokaktayım...

Attila İlhan

Gece Buluşması

Sen İstinye'de bekle ben buradayım
İçimde köpek gibi havlayan yalnızlığım
Belki gelmem gelemem 5 dakika bekle git
Çünkü ben buradayım Karanlıktayım

Çünkü elimi kestim beni kan tutuyor
Şarabım bütün ekşi suyum soğuk
Yanımda olmadın mı seni seviyorum
Belki gelmem gelemem 5 dakika bekle git

Yüzünü ıslatmadan ağlıyabilir misin
Gece yarıları telefon ettin mi hiç
Karanlık adamlar hüviyetini sordu mu
Ben senin olmadığımı arıyorum
Belki gelmem gelemem 5 dakika bekle git

Yabancı gibisin miyop gözlerin kısık
Bana ait ne varsa hepsi seni korkutuyor
Sana ait ne varsa hiçbiri benim değil
Belki ölmek hakkımı kullanıyorum
BELKİ GELMEM GELEMEM 5 DAKİKA BEKLE GİT

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Emperyal Oteli

ben hiç böylesini görmemiştim
vurdun kanıma girdin itirazım var
sımsıcak bir merhaba diyecektim
başımı usulca dizine koyacaktım
dört gün dört gece susacaktım
yağmur sönecekti yanacaktı
sameland seferden dönecekti
duvardaki saat duracaktı
kalbim kendiliğinden duracaktı
ben hiç böylesini görmemiştim
vurdun kanıma girdin itirazım var
emperyal otelinde bu sonbahar
bu camların nokta nokta hüznü
bu bizim berheva olmuşluğumuz
bir nokta bir hat kalmışlığımız
bu rezil bu çarşamba günü
intihar etmiş kötümser yapraklar
öksürüklü aksırıklı bu takvim
ben hiç böylesini görmemiştim
vurdun kanıma girdin itirazım var
sesleri liman sislerinde boğulur
gemiler yorgun ve uykuludur
sabahtır saat beş buçuktur
sen kollarımın arasındasın
onlar gibi değilsin sen başkasın
bu senin gözlerin gibisi yoktur
adamin rüyasına rüyasına sokulur
aklının içinde siyah bir vapur
kıvrır insaf nedir bilmez
otelin penceresinde duracaktın
şehri karanlıkta görecektin
karanlıkta yağmuru görecektin
saçların ıslanacak ıslanacaktı
kış geceleri gibi uzun uzun
tek damla gözyaşı dökmeksizin
maria dolores ağlayacaktı
istanbul'u yağmur tutacaktı
bütün bir gün iş arayacaktım
sana bir türkü getirecektim
kulaklarımız çınlayacaktı
emperyal oteli'nin resmini çektim
akşam saçaklarından damlıyordu

Attila İlhan siirleri

kapısında durmanı söylemişim
yüzün zambaklara benziyordu
cumhuriyet bahçesi'nde insanlar geziyordu
tepebaşı'ndaki küçük yahudiler
asmalimescit'teki rum kemancı
böyle rüzgarsız kalmışlığımız
bu bizim çektiğimiz sancı
el ele tutuşmuş geziyordu
gazeteler cinayeti yazıyordu
haliç'e bir avuç kan dökülmüştü
emperyal oteli'nde üç gece kaldık
fazlasına paramız yetmiyordu
gözlerin gözlerimden gitmiyordu
dördüncü gece sokakta kaldık
karanlık bir türlü bitmiyordu
sirkeci garı'nda sabahladık
bilen bilmeyen bizi ayıpladı
halbuki kimlere kimlere başvurmadık
hiçbiri yüzümüze bakmıyordu
hiç kimse elimizden tutmuyordu
ben hiç böylesini görmemişim
vurdun kanıma girdin kabulümsün.

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Emirgân'da Çay Saati

çerağân sarayı'ndan büyükdere'ye
üşümek sonbaharında eski çınarların
uzadığı yerde gizlice akşamların
başlayıp adetâ kendini dinlemeye
kafeslerin ardında bol gözlü bir kadın
ansızın giydirilmiş ipek ferâceye
bir çay yalnızlığı emirgân'dan öteye
değdikçe ısındığı yaldızlı bardağın
nedîm'den yansıması tatyos efendi'ye
tenhâ bir genç kız sesiyle hicazkâr'ın
kuytularda çürüdüğü bağdadî yalıların
yorgun sarmaşıklarıyla sarkmış bahçeye

soğuk kuşlar gibi dağılır boğazda
rüzgârın getirdiği donuk bir yağmur pusu
istinye'de gemilerin karanlık uykusu
kırık direkleriyle dalgın ve hasta
birden içimi kaplayan ölüm korkusu
selâm verilince meçhul bir namazda
gâzâli'ye biraz mevlânâ biraz da
kubbenin altındaki divan uğultusu
'şeref' vapurundan en kirli beyazda
yüzlerce harbiyeli sürgün yolcusu
havada bir asılmış adam kokusu
istanbul jöntürkleri hüzzâm bir yasta

yankılarıyla telaşlı geceleri bir bebek'ten
motorların taşıyıp o kadar bitiremediği
en yılgın sonbahar benim gözlerimdeki
çok daha dumanlı mütâreke günlerinden
alaturka saat kaçta ikinci tömbeki
miralay sadık bey'in nargilesinden
dem çekip kumrular gibi sebilleri şenlendiren
osmanlı sehpâların gölgesindeki
emirgân'da acılaşmak koyu bir semâverden
çaylar gibi kararıp kaç defalarca eski
bir şiir üzüntüsüyle müseddes biçimindeki
çoktan unutulmuş kilitli defterlerden

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Elimden Gelen Bu

Elimden gelen bu ben iki kişiyim
Çoğalmak neyse ne azalmak zor
Birisi seni her an bırakıp gittiğim
Öbürü kan gibi tutulmuş seviyor
Ağzındali acı alnındaki çizgiyim
Gözlerine kirli bir bulut getirdim
Hiçbir sevinç aydınlığı onu silemiyor

Elimden gelen bu ben iki kişiyim
Birisi kapadığım kapılardan gitmiyor
Yağmur yağmaksa o güneş açmaksa o
Bir yerin üşüse onun sıcaklığı
Öbürü en içten çağrını işitmiyor
Alıp tutmaksa o basıp gitmekse o
Bakışları kıyısız deniz uzaklığı

Elimden gelen bu ben iki kişiyim
İkisi birden çıkmaya uğraşiyor
Bilmem ki hangisinden nasıl vazgeçeyim
Birisi yeni baştan serüvene başlamış
Öbürü silahında son mermiyi sıkıyor
Çoğalmak neyse ne azalmak zor

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Elde Var Hüzün

Söyleşir
Evvelce biz bu tenhalarda
Ziyade gülüşürdük
Pır pır yıldızlanırdı kanatları kahkaha Kuşlarının
Ne meseller söylerdi mercan köz nargileler
Zamanlar değişti
Ayrılık girdi araya
Hicrana düştük bugün

Ah nerde gençliğimiz
Sahilde savruluşları başıboş dalgaların
Yeri göğü çınlatan tumturaklı gazeller
Elde var hüzün

O şehrâyin fakat çıkar mı akıldan
Çarkıfeleklerin renk renk geceye dağılması
Sırılsıklam âşık incesaz
Kadehlerin mehtaba kaldırılması
Adeta düğün
Hayat zamanda iz bırakmaz
Bir boşluğa düşersin bir boşluktan
Birikip yeniden sıçramak için
Elde var hüzün

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

duvar

- bu şiir ikinci dünya savaşı içinde
kahredilen bütün dünya duvarları
için yazılmıştır.-

ben bir duvarım hiç güneş görmedim
sen hiç güneş görmemiş bir başka duvar
yüzümüz benek benek tahta kurusundan
ve sinemiz baştan başa ak üstünde karalar
- kelepçeden kahroldu kahroldu bileklerim
- sıyrılıp çıktım artık ölüm korkusundan
- dilim dilim sırtımdaki yaralar
ben demirbaşım sığır siniriyle dayak yedim
biz de duvarız dinliyen duyan düşünen duvarlar
bizim kucağımız terkedilmiş bir yatak gibi kirli soğuk
ve bizim kucağımızda kasırgalı insanlar

yüzündeki deniz parlaklığıyla durur hatıramızda
o çocuk yumruklu dev o dev yumruklu çocuk
o zaman mayıs'tı yağmurlar başımızda
bir cumartesi akşamı girdi kapımızdan
gözlerinde kıpkızıl diken diken öfkesi
adeta birden bire aydınlandı zindan
onu böyle görünce nasıl da korkmuştuk
sapından fırlamış bir balta gibi çehresi
ve omuzlarında delikanlı gölgesi

o zaman mayıs'tı yağmurlar başımızda
o sırt üstü yatağında yatardı
sımsıcak gözleri şimdi bile aklımdadır
bir sana bakardı bir bana bakardı
dışarda tabiat mevsimin en çingiraklı ayındadır
toprak ana bütün zincirlerinden çözülmüş
sabahlar akşam üstleri manolya gibi parlak
tarlaların yüzü gülmüş
işte her akşam geçtiği denize çıkan sokak
ah işte annesi annesi sevgilisi
işte biz dinliyen duyan düşünen duvarlar
işte o çocuk yumruklu dev o dev yumruklu çocuk

dışarda tabiat mevsimin en çingiraklı ayındadır
bizim kucağımız terkedilmiş bir yatak gibi kirli soğuk
o bir kaç defa kartal gibi gitti kartal gibi döndü

Attila İlhan siirleri

çığlıklarını değil kırbaç sesini duyduk
biz duvarız neyleyim gözlerimiz ağlamayı bilmez
onu bir gece sabaha karşı büsbütün götürdüler
kendi gitti ismi kaldı yadigâr bağrımızda
o zaman mayıs'tı yağmurlar başımızda

ya biz idam duvarıyız karşımızda çok insan öldürdüler
onlar hep döküldü biz hep ayakta kaldık
temelimiz kanla beslendi ama nedense uzamadık
öyle bakmayın bu yaralar şerefli yara değil
getirirler vururlar biz öyle dururuz
yağmurlar gözyaşı bulutlar mendil
elimizden ne geldi de yapmadık
ah öyle bakmayın utanırız kahroluruz

onlar hep döküldü biz hep ayakta kaldık
bir mayıs sabahı toprak rezil gök rezil
yıldızlar küfür gibi yüzümüze tükürür gibi
şafak sancılılarıyla iki büklümdü ufuk
ve simsiyah çamur gibi bir manga ortasında
siyaset meydanına geldi dev yumruklu çocuk
bulutlar eğilip alınının terini sildiler
ve mermiler birdenbire ölümü getirdiler

o düştü biz yine ayakta kaldık
halbuki ne kadar yorgunuz
öyle bakmayın bu yaralar şerefli yaralar değil
ah öyle bakmayın utanırız kahroluruz

Attila İlhan

Attila İlhan şiirleri

Diyalektik Gazel

büyük bir şaşadır ölüm
ebruli nurlarla gelir
öyle bir yanardağdır ki öfkesi
mutantan destur'larla gelir

karşıtıyla yüklüdür herşey
mutlak çözümlerden vazgeç
tartışılmaz mükemmellikler
ne gizli kusurlarla gelir

sen sen ol korkma karanlıktan
dik ışık çekirdeklerini
çünkü en berrak sular bile
en yağlı çamurlarla gelir

nasıl doğmakla başlarsa ölüm
ölmekle başlar öyle hayat
bil ki dünyayı sarsan sıçramalar
birikmiş şuurlarla gelir

Attila İlhan

Delik Deşik

kirpi gibisin çocuk
her tarafın diken
kim elini uzatsa
delik deşik

üstelik
sen de kan içindesin

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Claude Diye Bir Ülke

claudie diye bir ülke siyah palmyelerin
değişerek her gece genç kızların öptüğü
yanlış erkekler gibi çizdiği raphael'in
şüpheli dudakları ayva tüyü

cladue diye bir ülke kuşların ürküttüğü
tüylü sevişmesi yağmurlu geyiklerin
kırık masallarının uzaktan görüldüğü
lesbos adasındaki bitmemiş şiirlerin

cladue diye bir ülke mermer prensesin
ağzıyla emdiği yılanların sütünü
o kadar korktuğu ibranî peygamberin
ay doğunca yaşayan ay batınca ölü

radioaktif etkilerle saçların birden
balmumu bir heykel başında uzaması
röntgen yansımaları seramik gözlerinden
ellerinin inatla göğsünü araması
boşlukta katılaştan bir kadın kahkahası
akvaryum yeşili flamand resimlerinden
kaşlarının aynalarda incecik alınması
her şimşek çakışta kendiliğinden
sebâ melikesinin odalık hareminden
kuduslü bir kızın âzeri ağlaması
servirü sultan'ın yahudi dişlerinden
çıplak ten aydınlığına işleyen sızı

claudie diye bir ülke neuilly'de damgalanmış
fransız pullarının paris laciverdine
kendinden başlayarak herkeste yanılmış
rüyalar işleyince eksik erkekliğine

claudie diye bir ülke hiç kimse uğramamış
okyanus diplerinden yoğun sessizliğine
dünya haritasından oyulup çıkarılmış
uluyan bir köpek bırakılmış yerine

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Cinnet Çarşısı

- 4. sirkeci garpalas 32
elektrik çiçekleri açıldı mı sayaç dönüyor
ben de dönüyorum sirkeci garpalas 32
birisi neuilly'den iki uçak mektubum var
hangisini açsam birkaç satır daha yalnızım

çocukluk serüvenlerim tüccar horn filmindeki
hangi kız yüzüme baksa mutlaka parasızım
yıldız falımda yolculuk görünüyor
benim için bir şey yapın suçlu değilim ki
kimin kapısını çalsam elini tutacak olsam
kendiliğinden atıyor bütün sigortalar
şehrin bütün ışıkları bir anda sönüyor
ben de sönüyorum sirkeci garpalas 32
birisi neuilly'den iki uçak mektubum var
yine bir radyo ışığı sızıyor kulaklarıma
şimdi baylan'a gitsem hiç kimseyi bulamam
iki kırk beş seansı başladı üstelik yağmur
yoksa seni içim sıra çok mu hızlı yaşadım
uzak olduğumuz halde ne oldu bilmiyorum
aramızda her şey bitti artık gelmesen de olur
bana yazmasan da olur seni hiç sevmiyorum
halbuki gelip gelip rüyalarım giriyor
o çocuk yüzlü siyah trençkotlu kadın
aylardır bir plak arayan sayanora ismindeki
onu yüksekkaldırım'da akşamları görüyorum
siyah bir lale gibi yorgun boynu bükük
yarı yarıya yabancı yarıdan fazla uykusuz
kim olduğumu bilmiyor ne yaptığını bilmiyor
bir vitrin aydınlığında gizlice bakışıyoruz
rahmaninof'un piyano konçertosu saat dokuz
nargile meraklısı kadınlar emirgân'da tek tük
yine her satır başında vlaminc'e dönüyorum
yırtıcı bir kuş gibi yalnız bulutlar içindeki
ne kadar ampul varsa beyoğlu'nda kör kütük
kirliliği bir sis ıslak elleriyle hepsini örtüyor
yine konyak sarısı yumuşak bir sonbahar
herkes ümitsizliğini sırtlamış evine götürüyor
ben de götürüyorum sirkeci garpalas 32
birisi neuilly'den iki uçak mektubum var

nerdesin inge nerdesin nerede değilsin ki

Attila İlhan

Attila İlhan şiirleri

Cinayet Saati

Haliç'te bir vapuru vurdular dört kişi
Demirlemişti eli kolu bağlıydı ağlıyordu
Dört bıçak çekip vurdular dört kişi
Yemyeşil bir ay gökte dağılıyordu

Deli cafer ismail tayfur ve şaşı
Maktulün onbeş yıllık arkadaşı
Üçü kamarot öteki aşçıbaşı
Dört bıçak çekip vurdular dört kişi

Cinayeti kör bir balıkçı gördü
Ben gördüm kulaklarım gördü
Vapur kudurdu kuduz gibi böğürdü
Hiçbiriniz orada yoktur

Demirlemişti eli kolu bağlıydı ağlıyordu
On üç damla gözyaşını saydım
Allahına kitabına sövüp saydım
Şafak nabız gibi atıyordu
Sarhoştum Kasımpaşa'daydım
Hiçbiriniz orada yoktur

Haliç'te bir vapuru vurdular dört kişi
Polis kaatilleri arıyordu
Deli cafer ismail tayfur ve şaşı
Üzerime yüklediler bu işi
Sarhoştum Kasımpaşa'daydım
Vapuru onlar vurdu ben vurmadım
Cinayeti kör bir balıkçı gördü

Ben vursam kendimi vuracaktım

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Cebbar Oğlu Mehemed

cebbar oğlu mehemed

kaman civarina bahar gelince yıkılır ovadan apdal çadırları
yücesinde pare pare duman tutmuş
düdüldağ'ın yaylasında mekan kurulur
hoş gelmişsin evvel bahar
nisan ayı içinde donanır dağlar
donanır yeşilinden alından
istasyon deresi kabarmıştır
hacıdağ'ın selinden
dağlar sıra sıradır eylim eylim
dağlar uzanır bir uçtan bir uca
dağlar bir birinden yüce
yamaçlarında kireç yakılır
bir ömür boyunca kahrı çekilir
kimse anlamamış sırrını hikmetini
bu bereket nereden gelir
başınızdán duman eksilmesin gavurdağları
siz hikayet eylediniz bana
bahçe kazasının kaman köyünden
cebbar oğlu mehemed'in hikayesini

yılların yücesinden şöyle bir seyran edelim
bir avuç toprağıma çöreklenmek için
yürümüş selamsız sabahsız
destursuz girmiş memleketime
yedi çeşit frenk askeri
uğursuz bir hava çökmüş
üstüne memleketimin
uğursuz ve karanlık
çocuklar gülmemiş artık
sessiz sessiz ağlamış analar
oduna giderken vurulmuş
ve yahut harman yerinde
avuçları buğday kokan delikanlılar

ve nice gavurdağı kızlarının
birer birer ırzına geçilmiş
yalvarmış ihtiyarlar allah'a
- rivayet şöyledir kim -
dumanlı bir güz akşamı
şu mor dağlar efendim

Attila Ilhan siirleri

destur demiş de yürümüş
silkinip kalkmış ayağa

gel haberi öteden verelim
çıkılmış dağlara kendiliğinden
cebbar oğlu mehemmed
fransız'a silah çekmiş
hür yaşamak uğruna
ırz uğruna namus uğruna
ana için baba ve kardeş için

şu mübarek topraklar
şu mübarek vatan için
derken efendim
bir gün kaman'dan öte
uğrun uğrun haber ulaşmış
urfa'nın antep'in köyelerine
gözü kanlı maraş beylerine

cebbar oğlu mehemmed
burcu burcu çam kokan bir yaz akşamı
omuz vermiş bir ağaç gölgesine
usul usul türkü söylüyor
- hasret kuşun kanadında
deli kuşlar uçun gayrı
yazımız böyle yazılmış
bu diyardan göçün gayrı -
kirveleri durdu ve süleyman
on sekiz adım gerisinde
şahin gibi tünemişler kayaların üstüne
avuçları sıcak bakışları ok gibi
deliyor her dokunduğu yeri
biri doğuya bakıyor diğeri batıya

iptida durdu görüyor geleni
yel midir toz mudur anlamıyor
lakin bıyıkları terlemeden
çeteci olan garip ökkeş
çok geçmeden getiriyor haberi
tabur tabur üstümüze varıyor
düşman yola çıktı savranlı'dan

hemen mevzie sokuldu mehemmed
yanıbaşında durdu ve gerisinde süleyman
çeteler yer tutup pusu kurdular
kanlı geçit boyuna

Attila İlhan siirleri

düşman yanaşırken kaman köyüne
bekletmeden yaylım ateşi açıldı
mermi kurşun yağmur gibi saçıldı
ilk seferinde on beş kişi vurdular
ve bir hayli düşman kırdılar
yamaçlarda koptu kızılca kıyamet
cesaretlerine söz yoktu ama
neyleyip nitsinler düşman daha çoktu
düştü birer birer bütün yiğitler
gürültüler boğazda sustu nihayet

demek diz üstü düşmüş mehmed
kirvesi durdu'nun yanına
kanlar akar yarasından
al al olmuş çevresinden

köpük köpük gözlerini doldurur
bir başına mehmed yedi düşman öldürür
mavzerinin namlusu hala sıcak
tutulmaz
ölümün derdi büyük yiğenim
çare bulunmaz

aynı akşam doğurmuş karısı döne
mavi gözlü bir çocuk sarışın
bir avuç toprak sarmışlar altına
ve kemal koymuşlar adını

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Caricin'De Geçen Kış

Akşamları göl eflatun bir keder
Sazlıklarda pırıl pırıl
Buz tutmuş bataklık kuşları
Ağaçlardan
Çürük sarı ve kızıl
Son yapraklar dökülüyor
Rüzgarlı sonbahardan
Nasılsa kurtulmuşları
Gümüş karanlığında anlaşılmaz sesler
Havada mutsuz bir bulut
Umutsuz ve kararsız süzülüyor
Neredeyse akşam yıldızı
Yorgun kırmızı
Neredeyse ay
Neredeyse ay
(Herşey niçin bu kadar eski
Niçin bu kadar uzak)
Caricin'de geçen kış
Tepeden tırnağa katran ve su buharı
Volga'nın uykusuna bir rüya gibi sarkmış
Ateşten örümcek nehir vapurları
Neredeyse akşam yıldızı
Yorgun kırmızı
Neredeyse ay
Neredeyse ay
Caricin'de geçen kış
Dalgın bir sarışın
Karanlık bir miralay
Birisi nijniy novgorod'dan henüz gelmiş belki
Belki kazan'a öbürü yola cacak
(Herşey niçin bu kadar eski
Niçin bu kadar uzak)
Caricin'de geçen kış
Seyrek sakallarında yıldızlar
İskelede namaza durmuş
İhtiyar bir tatar
Altında sokak lambasının
Dalgın bir sarışın
Karanlık bir miralay
Kadının astragan mantosu sırtında
Uzun ve beyaz ellerini çaresiz kavuşturmuş
Kısa kirpiklerinde incecik buz tozu

Attila İlhan siirleri

Adam buz mavisi pelerin astragan kalpak
İçinde bir atmaca ayrılık korkusu
Yüreğini parçalar
(Herşey niçin bu kadar eski
Niçin bu kadar uzak)
Caricin'de geçen kış
Neredeyse akşam yıldızı
Yorgun kırmızı
Neredeyse ay
Neredeyse ay
Kararmış bir can gibi çınlıyor
Dönmüş gölün üstünde akşam ayazı
Kararmış ve kocaman
Konakta zaman zaman
Koridorda ürkek ayak sesleri
Kapının ardında fısıltılar
Onun için herkes kaygılanıyor
Bugün de geçti svetlana radiceva
Ardında nemli bir is kokusu
Giderilmez pişmanlıklar
Eflatun bir keder
Bırakarak

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Büyük Yolların Haydudu

İşte sımsıcak lejyoner bakalları içinde
Margot'nun sigarillosuna ateş tutuyor
Tersine dönük gözkapakları uykusuzluktan
Kirli sarı bir gök birikmiş kadehinde
Hiçbir kibriti bir seferde yakamıyor

Asıl bu ödlek flüt onu böyle yıkan
Uykusuzluktan çok bu ödlek flüt margot'nun
Çıplak gözlerindeki rom lekesi dişlerindeki
Tebeşir beyazı açlık paletindeki karanlık
Rimelindeki is ve dudak rujundaki kan
Je hais les dimanches şarkısı juliette greco'nun

İşte dudaklarını konyağa vermiş dinlendiriyor
Tersine dönük gözkapakları uykusuzluktan
Bir yatak biliyor musunuz ah biliyor musunuz

Göğsüne yeşil mürekkeple margot'nun gözleri oyulmuş
Her gittiği yere bir tutam sigarillo dumanı götürecektir
Margot'nun paketinden bir siyah götürecektir kusuk siyah
Kendine geceler boyamak için izmir'de istanbul'da

Nasıl yapıyor bilmiyorum bir türlü aklım almıyor
Beyoğlu'ndan st-placide'e çıkıyor basmane'den passy'e
İzmir'de 15945'ten soruyorsunuz gitti diyorlar
İstanbul'da siyasi polis bile adresini bulmamış

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Kalk Gidelim Kadınlar Balladı

Sabit dudak ruju epeyce telefon
Kirpikleri devirip göğüs geçirmeler
Burnu rendelenmiş memeleri silikon
Ağızlıkla çakmağın alevini içmeler
Yarı ömrü meyhane yarısı berber
Aşk faslını unuttuk
Hey Allah pardon
Yuvası aşk yuvası görkemli salon
Kapısı vızır vızır spor mercedes'ler
zar saydamı bluz bluejean pantolon
Kadın erkek farketmez asıl olan çekler
Lafi hiç uzatmaz sevişmeye geçer
Az buz kazanmıyor
Gecesi üç milyon
Kalk gidelim kadınları bu ne ilk ne son

Attila İlhan

Kaptan1

eflatun gözlerin olduğunu bilmiyordum

gece yarısını yaşamaktan yorgunum

ayazın avucunda unutmuştun ellerini
önünden geçtiğim halde beni tanımadın
ben değiştim biliyorum hem sakal bıraktım
şiiirlerim kül rengi kumrular gibi uçuşuyorlar
bakır çalığı göklere katıyyen tahammülüm yok
hele paris'in gökleri aklımı başımdan alıyor
bana seni senden evvelki poitiers'li kızı
hatırlatıyor

ayazın avucunda unutmuştun ellerini

karanlığın arkasında kıvılcım gözlü orospular
gölgelerine yaslanmış evliya gibi bekliyorlar

ışıklar kırmızı yandığı zaman duracaksın

Attila İlhan şiirleri

ben değiştim biliyorum hem sakal bıraktım
soğuk gözlerinde buğulanmıştı ölsen tanıyamazdın
hatta ricardo bile hani vatansız ricardo
burnumun dibinden geçti geçen gün beni tanıyamadı
oysa au vieux chatalet'de akşam sabah beraberdik
üçümüz viyana kahvesi ve sıcak rom içerdik
üstelik o krapfen severdi güzel olurmuş rivayet
neden ve nasıl sevdiğini anlayamadım gitti

yalnızlıktan da kurtulup yalnız kalmak isterim

montmarte metrosu civarında seni gözden kaybettim
o zenci yine arkanda mıydı hiç dikkat etmedim
ağzında yoksul bir ıslık ıslak bir cigara gibi
sidney bichet'nin caz havalarını çığneyip tüküren
o saklasın varsın seni sevdiğini biliyorum ben
yüzünün renginden geliyor bütün üzüntüsü

bir gazete aldım ama evde okuyacağım

kahvelerden birine girip bir grog ısmarlasam
seni öldürmek için çareler tasarlasam
sükut bembeyaz buz tutsa bıyıklarında
ve türküm kaybolursa sessizliğin hırçın türküsü
ve ben unutulsam yazdığım şiirler
senin için yazdıklarım herkes için yazdıklarım
eski padişahlar gibi unutulsa birer birer
ve ben seni unutsam hiç hatırlamasam
ellerim oldum olasıya seni unutsalar

yarı gecenin içinden bir zenci sütbeyaz bakıyor
rue lafatette'de dünden bugüne geçiyorum
eflatun gözlerini bir grog kadehinde unuttum

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Karantina'lı Despina

bir gül takip ta sevdalı her gece saçlarına
çıktı mı deprem sanırdın ' kara kız ' kantosuna
titreşir kadehler camlar kırılır alkışlardan
muammer bey'in gözdesi karantina'lı despina

çapkın gülüşü şöyle faytona binişi kordelia'dan
ne kadar başkaydı her kadından her bakımdan
sınırsız bir mutlulukta uyuturdu muammer bey'i
ustalıkla damıttığı o tantanalı aşklarından

işgal altüst etti nasıl da izmir'de her şeyi
öğrendi kullanmasını despina bu yanlış geceyi
körfez'de parıldayan yunan zırhlılarına karşı
miralay zafiru'yla ispilandit palas'ta sevişmeyi
gemi sinyallerinin gece bahçelere yansıması
havuzda samanyolunun hisarbuselik şarkısı
demlendikçe yalnızlığı aydınlanıyor muammer bey
olmayacak şey bir insanın bir insanı anlaması
Attila İlhan

Kırmızı Pazar

Kız sen burda yeni misin peki leyla nerde
Hani çekirdek gözlüm örümcekten korkan
Kim ulan beni herkes tanır git patronuna sor
Elektrikçi ihsan dedin mi içkide üstüme yoktur
Leyla güzel kızdı ben böyle göz görmedim
Sen de güzelsin bak omuzların mesela
Biz elektrikçi kısmı karanlıkta güreşiriz
Ölüm tellerde ılık çalar gözümüz pektir
Saçların kendinden mi sarı boyadın mı
Öyle örtülü bakma içimi karıştırıyorsun
Buranın tesisatını biz yaptık cahit'le beraber
Düğmeye şöyle dokun süt gibi aydınlık
Cahit askere gitti bak leyla da gitmiş
Geceleri uyku tutmuyor işin yoksa cigara iç
Yıldızlar boğazıma dizili inanmazsın
Dilsiz misin nesin bir şey söylesene
İstanbul'dan mı geldin yalnız mısın

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Kim Kaldı

silah atılmıyor
güvercin şakırtısıdır
şafakta yaldızlanan
şadırvanda su
ıhlamurlarda ezan
görmeli bir namaz uğultusu
heyhat
hamzabey cami-i şerif'inden kim kaldı
kim kaldı eski selanik'ten
laternalar sustu
sürahiler تنها
tek kibrit çakılmıyor
kim kaldı ittihat ve terakki'den
o jöntürkler ki - `hariçten
evrak-ı muzırca celbederlerdi' -
o fedailer ki barut öksürürler
sakal tıraşları mavi
kırmızı bıyıkları biber
kim kaldı
müdafaa-i hukuk cemiyeti'nden
avcı ceketi
körüklü çizme
astragan kalpak
bazen `ittihatçı'
hafif `iştirakiyun'
öfkeli kaşları salkım saçak
kumral bıyıkları mahzun
hani felaket tütün içerler
ceplerinde idam fermanları
bellerinde Söğüt yaprağı bıçak
ya millet meclisi'nde meb'us
ya kuva-yi seyyarede asker
kadehlerde rakı
nazlı beyaz
vaniköy korusunun `teşrinler'deki sisi
gramofonda incesaz
meyhane musikisi
o şenliklerden heyhat kim kaldı
ezeli dalgınlığımızın ıslığıdır ney
keman yanlış anlaşılmasından tedirgin
utlar vahim sorular soruyor
öldü nazım samilof sarı mustafa
yıkılmış strasnoy ploscat'ın saat kulesi
eski bolşeviklerden kim kaldı

Attila İlhan siirleri

Kim O?

kapının ziliyle sıçradım
gecenin saat üçü
açtım baktım
kimseler yok

zili duyduğum kesin
birisi çalmış olmalı
gelen yoksa ben miyim
kırk yıl daha genç
polisten bırakmışlar

Attila İlhan

Kimi Sevsem Sensin

her şeyi terk ettim / ne aşk ne şehvet
sarışın başladığım esmer bitiyor
anlaşılmaz yüzü koyu gölgeli
dudakları keskin kırmızı jilet
bir belaya çattık / nasıl bitirmeli
gitar kımıldadı mı zaman deliniyor
kimi sevsem sensin / hayret
kapıların kapalı girilemiyor
* * *

kimi sevsem sensin / senden ibaret
hepsini senin adınla çağırıyorum
arkamdan şımarık gülüşüyorlar
getirdikleri yağmur / sende unuttuğum
hani o sımsıcak iri çekirdekli
senin gibi vahşi öpüşüyorlar
kimi sevsem sensin / hayret
in misin cin misin anlamıyorum

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Kimi?

Kapıyı açık bırak
Hiç kimse görmese de
Belki biri gelir
Elsiz ayaksız
Varla yok arası
Hanidir bekliyorum

Attila İlhan

Korkarım

ay soluk soluğa
yıldızlar akla ziyan bir irilikte
uzaydan yanmış kibrit kokuları
koklasam korkarım
koklamasam
gizli yılan ısıklarıyla özsuğu zaptediyor
henüz birer iskelet gibi çıplak
aşağıdan yukarıya ağaçları
çiçekleri uyandı uyanacak
koparsam korkarım
koparmasam
öyle yoğun bir elektrikle
çıtırdar ki saçları
kim değse tutuşacak
dokunsam korkarım
dokunmasam
gözleri bir yangın başlangıcıdır
dudakları kırmızı alarm
uğultusu şehre yayılır
sokak sokak
tutulsam korkarım
tutulmasam

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Kirli Yüzlü Melekler

sayende şayeban olduk istanbul şehri
sayende sebil olduk aç kaldık sefil olduk
yıldızlar dem çaktı güvercinler gibi başucumuzda
ve yaktı perişan eyledi sine-i sâd-pâremizi
saplanıp hançer misâli bir hilâl
sokaklar serseri biz serseri
yüksekkaldırım'da
bir cezayir şarkısını dile getirdi plâklar
cadde-i kebir: bütün ışıklarını yakmış bir gemidir
sinemalar neredeyse boşalacaklar

vay anam vay
sen ne dersin istanbul
sen garip bir şair olsan söyle ne halt edersin
kimin gücü yeterse kahretsin parasızlığı
sefalet akıyor gürül gürül sokaklardan
yol üstünde bir şehvet çarşısı tıklım tıklım
yol üstünde sevda pazarlığı aşk pazarlığı
kurtulamadık gitti bu denlü kepaze hayattan
hep böyle gecelerin koynunda yaşadık
geceler serseri biz serseri
karakoldaki aynada safran gibi kirli yüzümüz
gözlerimiz hasta gözleri ellerimiz hasta elleri
kırılmış kavala dönmüşüz

sen söyle serseriler kralı istanbul
sen söyle iki gözüm
hangi merhem çâredir şu bizim yaramıza
yel üfürdü su götürdü gençliğimizi
elimiz boşa geldi meydanlarda kaldık
meydanlar serseri biz serseri
sağımız sefalet solumuz ölüm
işte geldik gidiyoruz
kahrolasın
kahrolasın istanbul şehri

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Kirli Yüzlü Melekler

sayende sayeban olduk İstanbul şehri
sayende sebil olduk aç kaldık sefil olduk
yıldızlar dem çaktı güvercinler gibi başucumuzda
ve yaktı perişan eyledi sine-i sad-paremizi
saplanıp hançer misali bir hilal
sokaklar serseri biz serseri
yüksekkaldırım'da
bir cezayir şarkısını dile getirdi plaklar
cadde-i kebir: bütün ışıklarını yakmış bir gemidir
sinemalar nerdeyse boşalacaklar

vay anam vay
sen ne dersin İstanbul
sen garip bir şair olsan söyle ne halt edersin
kimin gücü yeterse kahretsin pazarlığı
sefalet akıyor gürül gürül sokaklardan
yol üstünde bir şehvet çarşısı tıklım tıklım
yol üstünde sevda pazarlığı aşk pazarlığı
kurtulmadık gitti bu denli kepaze hayattan
hep böyle gecelerin koynunda yaşadık
geceler serseri biz serseri
karakoldaki aynada safran gibi kirli yüzümüz
gözlerimiz hasta gözleri ellerimiz hasta elleri
kırılmış kavala dönmüşüz

sen söyle serseriler kıralı İstanbul
sen söyle iki gözüm
hangi merhem çaredir şu bizim yaramıza
yel üfürdü su götürdü gençliğimizi
elimiz boşa geldi meydanlarda kaldık
meydanlar serseri biz serseri
sağımız sefalet solumuz ölüm
işte geldik gidiyoruz
kahrolasın
kahrolasın İstanbul şehri

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Korkunun Krallığı

geceleri bir ıslık
penceremin altında birileri
beni çağırıyorlar
(yoksa yanılıyor muyum)
koşup bakıyorum kimseler yok
sarayburnu'nda sis düdüklüleri
mektuplarım kayboluyor posta kutusundan
birileri çalıyor ama kim
geçen akşam yağmuru değiştirdiler
yumuşak başlamıştı tatlı ve ılık
nasıl olduysa kestiremedim
az sonra sülfirik asit gökten yağın
(cam iplikleri halinde yağıyor
değdiği yeri eriterek
duman duman)

biryerlere gidecek oluyorum
ardımda birileri
hayal meyal varla yok arası
cigaralarını avuçlarında saklamış
gözlerinde aynalı güneş gözlükleri
(bilmem yanılıyor muyum)
daha dün geceyarısı
televizyonda birileri
fakat konuşmuyorlar
bir bubi tuzağı sessizliği hüküm sürüyor
türlü olasılıklarla yüklü
olağanüstü iri
bir o kadar da tehditkar
(bilmem yanılıyor muyum)
beni dehşete düşürmek istiyorlar

nasıl oluyor anlamıyorum
gece yayın bitmiş televizyonu kapamışım
ekranda ansızın birileri
kapalı demir bir kapı gibi suratları
gözleri ateş saçıyorlar
gözlerinde tarifsiz bir hışım
bıyıkları zifiri karanlık
ele geçirebilirlerse beni öldürmek
besbelli maksatları
(yanılıyor muyum neyim)

Attila İlhan siirleri

yanlış bir mıknatıs fırtınası içindeyim
şişe yeşili şerare atlamaları
şurup kırmızısı çakıntılar
sağım solum her tarafım elektrik
korkuyorum
korktuğumun bilincindeyim
birileri
şalteri indirdi indirecek
işim bitik

Attila İlhan

Mahur Beste

Şenlik dağıldı bir acı yel kaldı bahçede yalnız
O mahur beste çalar Müjgan'la ben ağlaşırız
Gitti dostlar şölen bitti ne eski heyecan ne hız
Yalnız kederli yalnızlığımızda sıralı sırasız
O mahur beste çalar Müjgan'la ben ağlaşırız

Bir yangın ormanından püskürmüş genç fidanlardı
Güneşten ışık yontarlardı sert adamlardı
Hoyrattı gülüşleri aydınlığı çalkalardı
Gittiler akşam olmadan ortalık karardı

Bitmez sazların özlemi daha sonra daha sonra
Sonranın bilinmezliği bir boyut katar ki onlara
Simsiyah bir teselli olur belki kalanlara
Geceler uzar hazırlık sonbahara

Attila İlhan

Memleket Havası

Bu bizim gökler gibisi hiç bir dağda çatılmamıştır
Yıldızlarımızın titremesi yüreğine deprem indirir
Hiç bir yerde bu denize bu acı tuz katılmamıştır
Topraktan sağdığımız pekmez güneşin başını döndürür

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Mevsimidir

mevsimidir
müphem bir meltem yoklar dal uçlarını
gizlice ürperir yaseminler
körfezde deniz dalgın
bilinmez hangi aşktan arta kalmış
vahim bir yalnızlığı dinler

mevsimidir
artıke erken kararır sular
her biri bir bulut ardına sinmiş yıldızların
korular terk edilmiş
ağaçlar duman duman
yalılar تنها
kanlıca ilk yağmurla serinler

mevsimidir
nedense ölmeye heveslenir insan
uzaya
bir avuç yıldız tozu gibi savrulmaya
rayından çıkmıştır yaşamak
bir eskimişlik duygusu nereye baksan
gücü yetmez kimsenin kimseyi kurtarmaya
çünkü ne güzeller
zehir zemberek güzeldir artık
ne zehir zemberek çirkindir
yeni çirkinler

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Mikaha

Tanrının sokaklarda yalnız dolaştığı zaman
Adına kör karanlık diyorlar
Güneş de üç-buçuk aylık piçini düşürecek bulvarlara

Hıncımdam Makon'da bir Çinli'ye gözlerimle söveceğim
Saygon'da bir otel odasında bulacağım seni
Ellerini Portekiz'de unutmuş olacaksın
Gümrüksüz gireceksin düşlerime çırılçıplak
Beyrut'ta uçağı kaçıracağım Mikaha
Sana dönmek mi bir daha
Tövbeler olsun...

Özlediğin bu muydu yoksa
Tutkulu bir kelepçe vurdular yüreklerimize
Adına aşk diyorsun
Oysa balıklar Singapur'dan getirmemişlerdi
Ağzlarında bu tutkuyu
Roma'da kendini satan bir kadın görüp
Kadınlığından utanmıştın
Melekliğinden utanan şeytanlar gibiydin
Sen de yüreğini ellere sattın Mikaha!
Sana dönmek mi bir daha
Tövbeler olsun...

Bak yine inanasım yok işte
Sensiz geçmezdi bu mevsimler
Bulvarlara kar yağmazdı
Gecenin kör karanlığında
Tanrı bizim için ağlamazdı
Sevmeyi sevilerek öğrenmiştik
Tanrı'ya da biz öğretmiştik üstelik

Belli ki sevmeleri de bırakamıyorum artık
Tanrının da gözyaşları tükendi artık Mikaha!
Sana dönmek mi bir daha
Tövbeler olsun...

Kolay diyorsun
Gel bir de sen yaşa sensizliğimi
Yalan söylüyor Kuveyt'li petrol kralı
Beş gece içmez sana yüzük alırdım
Gözlerini Pire'li tayfalara çaldırdın

Attila İlhan siirleri

Belki Hong Kong'da bir şişe pirinç rakısına satarlar
Belki de ucuzundan ölmeyi göze alırsın
Ama sen; ölmüyorsan-ölemiyorsan-ölemeyeceksen
Paris benim kentim değil ki
Bu serseri izler senin izlerin Mikaha!
Sana dönmek mi bir daha
Tövbeler olsun...

Bak bu mezarı benim için kazdılar
Bu çiçekleri dişi eller getirdi
Sözüm var
Ölürsem erkekçe öleceğim
Ama sensiz ölmeyi beceremem Mikaha!
Sana dönmek mi bir daha
Tövbeler olsun...

Attila İlhan

Muhelif Rüzgar

bugün pazartesi
senin galiba beş dersin olacak
yine salondaki aynada taradın saçlarını
istemediğin bir şeyi yapmış olmanın öfkesi
yine karartmış alnını
fakat acele etmek lazım
geç kalırsan tramvay kaçacak
ve bir yasak levhası gibi asacak suratını
o suratsız müdire hanım

bugün pazartesi
dün pazardı
belki evde kalıp balerin resimleri yaptın
kulağında uzak bir piyano sesi
belki neşeliydin
belki düşüncen vardı
belki de yağmur gibi inerken hatıralar
herhangi bir köşe başında
bana rastladın

ben senin hayatına muhalif bir rüzgar gibi girdim

Attila İlhan

Muhayyer

önemli gizli boyutlarıyla yeryüzündeki yaşantımız
ne kadar azdır yaşadığımızdan yaşadığımızı sandığımız
söylediklerimizle değil söylemediklerimizle varız
o gün ki ölümün perdesine yapayalnız yansırız
ne kadar azdır yaşadığımızdan yaşadığımızı sandığımız

bir incesaz ki sürekli dir yaprak döken korularda
çılgınlıkları oluşturur en çapraşık duygularda
büyük çıkmaz akla gelip de sorulmayan sorularda
bazı insan içten içe düşünür hesaplar da
ne kadar azdır yaşadığımızdan yaşadığımızı sandığımız

üflediği sustuğumuz tutkuların düşlerimizi çokçadır
çocukluktan çıktığımızı sanmak aslında çocukçadır
gerçi gençlik bir uçta yaşlılık bir uçtadır
birleştikleri gerçek o müthiş sonuçtadır
ne kadar azdır yaşadığımızdan yaşadığımızı sandığımız

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Maria Missakian

yüksekkaldırım'da bir akşam
maria missakian'ı düşündüm
eğer kendimi bıraksam
yağmur olabilirdim yağardım

kasım'da bir çınar olurdum
yaprak yaprak dökülürdüm
kalbimi sıkı tutmasam

döküp saçıp boşaltsam
içimde yükselen şiiri
kaldırımlara döküp harcasam
gözleri balıkçıl gözleri
dudaklarında tutup rüzgarı
maria missakian adında biri
gelse göğsüne kapansam

gece gölgesine sokulsam
gökyüzünde bulutlar büyüseler
yağmuru dinlesem anlatsam
şimşekler kırılıp dökülseler
bizi sokoklarda bıraksalar
leylekler üşüyüp gitseler
dönüp arkalarına bakmadan

yine akşam oldu Attilâ İlhan
üstelik yalnızsın sonbaharın yabancısı
belki paris'te maria missakian
avuçlarında bir çarmıh acısı
gizlice bir sefalet gecesi
çocuğunu boğarmış gibi boğup paris'i
sana kaçmayı tasarlar her akşam

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Mustafa Kemal

dağ başını efkâr almış
gümüş dere durmaz ağlar
gözyaşından kana kesmiş gözlerim
ben ağlarım çayır ağlar çimen ağlar
ağlar ağlar cihan ağlar
mızıkalar iniler ırlam ırlam dövülür
altmış üç ilimiz altmış üç yetim
yıllar gelir geçer kuşlar gelir geçer
her geçen seni bizden parça parça götürür
mustafa'm mustafa kemal'im

diz dövdüm
gözlerim şavkı aktı sakarya'nın suyuna
sakarya'nın suları nâmın söyleşir
hemşehrim sakarya öksüz sakarya
ankara'dan uçan kuşlar
kemal'im der günler günü çağrışır
kahrolur bulutlara karışır
gök bulut yağmak bulut
uca dağlar dev boyunlu morca dağlar
divan durmuş bekleşir
mustafa'm mustafa kemal'im

nasıl böyle varıp geldin hoşgeldin
çingı kaymış yalazlanmış gözlerin
şol yüzünde güneş südü sıcaklık
ellerinden öperim mustafa kemal
senin dalın yaprağın biz senin fidanların
biz bunları yapmadık
sen elbette bilirsin bilirsin mustafa kemal
elsiz ayaksız bir yeşil yılan
yaptıklarını yıkıyorlar mustafa kemal
hani bir vakitler kubilay'ı kestiler
çün buyurdun kesenleri astılar
sen uyudun asılanlar dirildi
mustafa'm mustafa kemal'im

karalar kuşanmış karadeniz akmam diyor
dokunmayın ağlamaktan bıkmam diyor
bu gece kıyamet gecesi bu vapur bandırma vapuru
yattığı yer nur olsun mustafa kemal

Attila İlhan siirleri

ben ölümden korkmam diyor
korkmam diyen dilleri toz oldu toprak oldu
değirmen döndü dolandı yıllar oldu
bir kusur işledik başışlar mı kimbilir
o bize öğretmedi kazan kaldırmasını
günahı vebali öğretenin boynuna
erdirip öldürana ana avrat sövmesini
yüreğim kırıldı kanım kurudu
var git karadeniz var git başımdan
mızıka çalındı düğün mü sandın
bir yol koyup gideni gelir mi sandın
mustafa'm mustafa kemal'im

ankara'nın taşına bak
tut ki baktım uzar gider efkârım
çayır ağlar çimen ağlar ben ağlarım
gözlerimin yaşına bak
ankara kalesi'nde rasattepe'de
bir akça şahan gezer dolanır
yaşın yaşın mezarını aranır
şu dünyanın işine bak
mustafa'm mustafa kemal'im

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Müjgan'a Aşk Şarkıları

1

dinlerdim telâşlı kanûnlardan sarışın türkçeyi
nasıl da sevdim ne iştir bilmeden sevmeyi
ürkek bir çilenti usulca yoklardı bahçeyi
nerde tâvus kuşları nerde müjgân'ın gençliği
nasıl da sevdim ne iştir bilmeden sevmeyi

okşamak kumrallığını içimden uysal lambaların
beyhude ısıklarını yakınlaşan sonbaharın
akşam tenhaliğinde birlikte duygulanmaların
saklı mutluluğuyla dalgından çok daha fazla dalgın
nasıl da sevdim ne iştir bilmeden sevmeyi

bir parça son yalnızlığa öncekiler hazırlıktır
insan bırakmaz sevdiğini sevmek insanı bırakır
kalırsa gözlerinin elinde yaldızı belki kalır
ney üşür kanûn pırıldar udlar oldukça karanlıktır
nasıl da sevdim ne iştir bilmeden sevmeyi

2

o akşam da lambamızı söndürmüştük nedîm ile
nedîm'den bile kıskandığımı sevdiğim ile
son şarkılar dağılmıştı mevsim ile
yalnız çamlıca'da bir ud yankılanırdı

dünyayı tumturaklı bir yalan sayanlar
yalanın dehşetini yaşlandıkça anlar
nâzım'ın pirâye'yi sevdiği zamanlar
ölse ölümünden ne suçlar çıkarılırdı

boğucu bir sessizlikte ateşten goncalardır
o demirden şiirler ki sanki tabancalardır
umutsuz hangi gününde el atsan ateşe hazır
nâzım onları yazarken duvarlar çatırdardı

gördün sessizce buluştuğunu nâzım'la nedîm'in
lâcivert ıssızlığında yıldızlı bir serviliğin
birinin elinde vâridât'ı simavnalı bedreddin'in
birinin ağzında gül elinde mey kâsesi vardı

Attila İlhan siirleri

3

istanbul puslu karaltıyla müstefilün bir gemi
duyulur padişah saltanatıyla bulutlara demirlediği
soğuk akşamlar çalar saatlar kadife konakta
ben uyansam da ayışığından müjgân uyumakta

o soyut kuşlar su aydınlığında atlas yorganların
yüz yıllık hüznüyle yüklü osmanlı zindanlarının
pul pul dağılırlar tasalı bol yansımali boşlukta
ben uyansam da ayışığından müjgân uyumakta

gece hattât yesârî'nin süzüldükçe vav kayıkları
işlenir yeni baştan bütün sevmek yanlışlıkları
bilmem tamamlanır mıydık bir başka yaşamakta
ben uyansam da ayışığından müjgân uyumakta

o şarkı söylese çalgıların korkup bıraktıklarından
büyülü tamburların kendi başlarına çaldıklarından
ulaşır hâfiz post'a sesi yankılarla sonsuzlukta
ben uyansam da ayışığından müjgân uyumakta

4

akşam kılıçlar düşürdüğü ayın ışığından boğaz'da
müjgân mıdır bir uzak gülümsemek midir sazda
ferahnâk'ta iyimser kötümser çarçabuk hicâz'da
müjgân mıdır sevilmek yanlış anlaşılmak mı biraz da

üretir sessizliği erguvanlar düşler sevdâyı tamamlar
suları yansıtır camlar cıvalı bir beyazda
müjgân mıdır yoksa sabahlamak mı hâfiz'la şîrâz'da
divanlardan gül çılgınlıkları horasanlı papağanlar
şehzâde çılgınlıkları o unutulmaz yazda

müjgân mıdır sevilmek yanlış anlaşılmak mı biraz da

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Nasıl Bir Sevdaysa...

ay çok mu gecikti neredeyse çıkar
sen yanlızlığıma varır varmaz
az sonra yağmuru durduracaklar
rüzgarı değiştirdim
ustura ağzı poyraz

yok canım yıldızları unutmadık
mutlaka yerlerinde bulunacaklar
kenarı yaldızlı mavi bir karanlık
sütlü çıplaklığını örtecek kadar

senin için olduğu asla bilinmeyecek
yapraklarını birden dökcek dutlar
şafak sökerken sekiz on kadar şimşek
balkonda işlemeli müstesna bulutlar

ayak bastığın an şehir de değişebilir
yoksa Moskova mı
belki berlin belki dakar
belki 30'lardan mehtap yorgunu izmir
körfez'de şerefine donatılmış vapurlar

nerede ne zaman kaç kere yasadık
nasıl bir sevdaysa eskitememiş yıllar
bitirdiğimiz herşeye yeniden başladık
dudaklarımızda birbirimizden mısralar

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Nasıl Olduysa...

nasıl olduysa birden adımlı unuttum
adımlı unuttuğum o sıcak Şehirde
yıldız alacası yuzen bir zakkum
yanımda o hayal kız ikide birde
yolumu gözlerine bakıp bulduğum

sahi ben ne hırçın bir çocuktum
ele avuca sığmaz aklı fikri Őiirde
mısra mısra başımı belaya soktum
İzmir cezaevi dokuzyüz kırk bir'de
kaşla göz arası liseden kovuldum

inanmakta geç sevmekte çabuktum
bazen yaşadıklarım aklıma gelir de
kaç kere umutsuzluğun yolunu tuttum
istenmeyen adam hemen her devirde
hemen her devirde ateşten bir buluttum

binlerce umuttan belki bir umuttum

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Neden Kızkardeşlerim

(Memleket Havası'ndan)

Neden kızkardeşlerim

Neden kızkardeşlerim
Niçin saklanıyorsunuz
Niçin peçelerin peştemalların arkasına gizleniyorsunuz
Nur yüzünüzü
Sık ve sıhhatli siyah saçlarınızı cömert ağzınızı
Neden kızkardeşlerim
Hep böyle bir şeyden korkmuş gibi huzursuz
Hep böyle bir şeye kızmış gibi öfkeli
Acı ve alaca gözleriniz daima gölgeli
Niçin kızkardeşlerim
Kim geçerse geçsin yanınızdan
Işığı kendinize haram ediyorsunuz
Bir vücut noksanını saklar gibisiniz
Utaniyorum utancınızdan
Neden kızkardeşlerim
Niçin saklanıyorsunuz
Görmek istemez miyim hünerli ellerinizi
Yastık örtülerine çitlembik gözlü kuşlar işleyen
Çay takımlarına mor menekşeler
Hercai menekşeler dizi dizi
Kızkardeşlerim
Görmek istemez miyim ellerinizi
Buğday sularına batmış ölesiye ırgat
Hızlı ve çabuk teknede hamur yoğururken
Çamaşır günleri bambaşka hamarat
Bir erkek eli kadar yiğit ve kararlı
Dağ kuşlarının pençesi gibi çevik
Yırtıcı üstelik çocuk doğururken
Hem gözlerinizi de görmek isterim
Ne zararı var
Bütün kirpikleriyle üzerime açılsınlar
Hem tüyleri yaldızlı boyunlarınızı
Herhangi bir sokağı ilkbahar gibi şenlendiren
Tepeden tırnağa çiçekli giyinlerinizi
Alnınızdaki mavi damarcıkları da görmek isterim
Her şeyinizi

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Neydi O Bir Zamanlar

istanbul ve sen / neydi o bir zamanlar
sanki gençliğime doğru yaşılanıyordum
çengelköy'de yaz unutulmaz erguvanlar
hangi yanıma dönsem seni bulurdum
içimdeki lambanın kırıldığı anlar

istanbul ve sen / sırsıklam yaşananlar
yanardöner bir ayna yeniden ruhum
çengelköy'de yaz unutulmaz erguvanlar
gözlerinin sisinde sevdalı bir yolcuyum
hayal meyal gemiler dumanlı ilkbahar

istanbul ve sen / ikinizden kalanlar
tekrar tekrar ısrarla yaşayıp durduğum
çengelköy'de yaz unutulmaz erguvanlar
rüya mıdır gerçek mi kendi kendime sorduğum
istanbul ve sen / neydi o bir zamanlar

Attila İlhan

Nöbet Değişimi

istediğim yağmur hazır mı bakalım
yerlerine konuldu mu soğuk katiller
karanlığı ya gevşek dokudularsa
öldürüleceğimden emin olmalıyım

şimşekler gecikti herhalde unutulmuş
acı yeşil keseceklerdi birden yolumu
hani viraj ışıklarıyla hain otomobiller
sarı sarı göz kırpan trafik ışığı

yeryüzünde çok fazla bir yalnızlığım
başka yalnızlıklara hak tanımayan
biliyorum kuralları bozduğumu
yerimi uysal birine bırakmalıyım

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

O Sözler Ki

o sözler ki acıdır
mapusane avlularında
demirli kırbaçlar gibi şaklar
o sözler ki sırasında
çiçek açmış bir nar ağacıdır
dağ ufkuna vuran deniz aydınlığı
sırında gizemli bıçaklar

o sözler ki
imgelem sonsuzluğunun
ateşten gülüdürler
kelebek çarpıntılarıyla doğarlar ölürlər
o sözler ki kalbimizin üstünde
dolu bir tabanca gibi
ölüp ölesiye taşırız
o sözler ki bir kere çıkmıştır ağızımızdan
uğruna asılırız

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

On Sekiz

alnında satır gibi indirmiş kaşlarını
ağzı yüzü kan revan içindedir
içinde birşeye baktığı belli
kimbilir nedir
belki tortulu kalın bir nehir
belki bir şehir / bir nehir gibi uğultulu
elektrik bilemiş kaldırım taşlarını
belki hiç olmayan sevgilisidir
o filmde çaldığı genç kız hayali
saçları yalnızlığına dağılmış
belli belirsiz tutukluluk hali
tenhalara kaçırır bakışlarını

iki gecedir yerinden kıpırdamadı
çenesi kilitki dudakları şiş
karanlıkta gizlice sakal büyütüyor
içindeki başka bir kata inmiş
belki arka bahçeye uzak çocukluğundan
morsalkım kokuları böğürtlen tadı
yukarda haşarı uçurtmalar
annesi içerde çamaşır ütülüyor
akşama yatılı misafirleri var
erzurum'dan
koşma oğlum bu nasıl çember çeviriş
az önce düştü de burnu kanadı
belki bıyıklarında yaladığı kan

birini çağırıyorlar onu olabilir mi
adını hatırlasa bilmece çözülecek
adını hatırlamıyor kaç yaşında olduğunu
hatırladığı içindeki bir gemi
yıllardan ilkokul belki 23 nisan
heybeli'ye geziye gidilecek
yol boyunca aralıksız kuş yağmuru
gemiyle yarışan yunuslar
maviliğin gözlerine sığmayan sonsuzluğu
o ilk hürriyet sarhoşluğu

korkudan ihtiyarlayabilir mi
yirmi yaşında insan

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Ölmek Yasak

daha önce bıçaktan hiç su içmedim
hiç kısılmadı kerpetene bıyıklarım
gururlu bir gemiyim oldum bittim
sabah olur yelkenlerimi saklarım
özgürlük dediğim yerde demirledim

üstüme varma bulutları tutamam
böyle paldır küldür gideceklerdir
gelmezsen farketmez kimseyi aramam
asıl sevdiklerim en içimdekilerdir
onlarla yaşarım eğer yaşarsam

olurmu gecemi yesile çalmak
yıldız çivilemek parmağlarıma
ölüm kadar çabuksa eğer yaşamak
hiç doğmamayı isterdim ama
bir kere doğmuşum ölmek yasak

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Ölmek Zamanı

dağılırdı saçlarınız yaz akşamı
batan güneşe karşı / kumral
susardınız ne de çok susardınız
anlaşılması güç susmanızın anlamı
sanki bir bulmaca uzun bir sarmal
uzadıkça sersem eder adamı
o zaman sevmek değil ölmek zamanı

(uzak bir kız sisli mavi susarsa
acılarla yüklüdür suskunluğu
akıl almaz tehlikeler içerir
hele hayatında bir sürgün varsa
kelepçe kuşlarının buz gibi uçuştuğu
o siyah tren uğultularla gelir
bütün üçüncü mevki cıgara dumanı)

bana susar bir hayalle konuşurdunuz
hani fakülteden çıkarken vurmuşlardı
kollarınızda ölen tıbbiyeli çocuk
birbirinize nasıl da uymuştunuz
sevginizde yüceltici birşeyler vardı
korku bulaşığı garip bir mutluluk
bir filmi hatırlatan belki bir romanı
(uzak mavi kız dalgasız bir su
ah onun yalnızlığı benim yalnızlığım
içimizde gemiler ansızın yol kesiyor
ansızın beni de vururlar mı korkusu
izlendiğini sanmak her gece adım adım
şehrin karanlığında devriyeler geziyor
telsizde cızırtılar / cinayet alarmı)
eflatun ve ıssız ağzınız bir muamma
susardınız arkasında susmuşluğunuzun
tekrar tekrar sizi duruşmaya çağırırlar
geç vakte kalır sorgular bitmez ama
hapislik nedir ki / unutulmak asıl sorun
seyreldikçe seyrelir istanbul'dan mektuplar
ne arayanı kalır gittikçe ne soranı
(baksa da beni görmüyor sanki yokum
duymadığı açık anlattıklarımı
sessizliği kalabalık giremiyorum
ölüler kuşatılmış sağımı solumu
geçmişte yaşıyor biliyorum
bir anlatabilsem onsuz olamadığımı
o zaman sevmek değil ölmek zamanı)
Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Ömer Haybo'nun Son Günleri

Bir bıçak ısırmasın ömer haybo
dişleri çıtır çıtır çelik
yanılıp beyoğlu'na çıkmasın
topraklüle sokağını tutmasın
bütün şaraplarölü kırmızı
bütün kadınlar çabuk
hiçbiri durduğu yerde durmuyor
ömerhaybo'nun gözü hiçbirini tutmuyor
haydut ömer haybo

her gün onsekiz sularında acı siyah beyaz
ondokuz ellibir de bir alman gemisini limandan çıkarıyor

yirmibir buçukta alkazar sineması'nda kötü seyirci
yarından sonra beklediğim ömer haybo
gelmeyecek ömer haybo
lionel haptın'a tutulmuş cazdan anlamaz
polis romanları yazıyor acaba neden yazıyor
parmak uçlarında bronz kuruşların madeni kirliliği
birkaç kere öldü ömer haybo
korsan ömer haybo

hangi şehirde olsa sabhları yabancı
boğulmuş geceler mahallesini bir türlü bulamıyor
hangi otobüse binmesi lazım bilemiyor yanılıyor
herkesin gittiği yer onun gitmeyeceği
terazi burcunun kötümser çocuğu
namuslu bıyıkları kirli siyah
ah ömer haybo

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Pia

ne olur kim olduğunu bilsem pia'nın
ellerini bir tutsam ölsün
böyle uzak uzak seslenmese
ben bir şehre geldiğim vakit
o başka bir şehre gitmese
otelleri bomboş bulmasam
içlenip buzlu bir kadeh gibi
buğulanıp buğulanıp durmasam
ne olur sabaha karşı rıhtımda
çocuklar pia'yı görseler
bana haber salsalar bilsem
içimi büsbütün yıldız basar
bir hançer gibi çıkıp giderdim

ben bir şehre geldiğim vakit
o başka bir şehre gitmese
singapur yolunda demeseler
bana bunu yapmasalar yorgunum
üstelik parasızım pasaportsuzum
ne olur sabaha karşı rıhtımda
seslendiğini duysam pia'nın
sirtında yoksul bir yağmurluk
çocuk gözleri büyük büyük
üşümüş ürpermiş soluk
ellerini tutabilsem pia'nın
ölsün eksiksiz ölürdüm.

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Porno

boybos tamam ağzı bütün diş
tevahür bir kadın bol memeli
hayli genç kız dudağı çiğnemiş
çok erkek ağzına girmiş dili
yüksekkaldırım'da fahişeymiş
şası mustafa'nın yalancısıyım

hüneri dört kişiyle sevişmekmiş
ikisi kadın olacak ince belli
yok canım yoksulluktan düşmemiş
yaradılışı kahpe ruhu işveli
galiba hiç kimse başedememiş
şası mustafa'nın yalancısıyım

gözlüklü bir velet aklını çelmiş
şir meraklısı biraz fakülteli
artık sabah akşam yolunu gözlemiş
mübarek kadın değil gözyaşı seli
gelince sanki oğlunu severmiş
şası mustafa'nın yalancısıyım

anlayamadım gitti bu nasıl iş
bre bunlardan hangisi deli
hangisi hangisinin kanına girmiş
kim kimin neresine kilitli
bu filmi kim yazmış kim çevirmiş
şası mustafa'nın yalancısıyım

Attila İlhan

Attila İlhan şiirleri

Profili Oğlan çocuğu

özel yağmurunu yanında gezdirirdi
cam tozu serpintisi su pırıltılı
profili oğlan çocuğu ağzı hüzün
sevda etin bir sınav bunu bilirdi
yüreğini tüketen epeyce ağrılı
özel yağmurunu yanında gezdirirdi
sabahtan akşama bütün gün

bir kalemle buluşmasın şairdi
şiirleri nedense ağır yaralı
gizliden gizliye kan kaybediyor
eli fırça tutunca yaptığı resim
bir yangın korkusu gibi özgün
kim olduğunu kim bilebilirdi
başka bir gezegenden gelmiş
su altında yaşıyor çünkü uzaylı
profili oğlan çocuğu ağzı hüzün
kaç kadın olabiliyor kaç erkek
sabahtan akşama bütün gün

elleri soğuk ve saydam upuzun gelirdi
gözlerinin beyazını kırmızıya çevirmiş
sesi başka bir ses göğüslerini silmiş
özel yağmurunu yanında gezdirirdi
profili oğlan çocuğu ağzı hüzün
sevmek kalın bir tünel bir kere girildi
artık anlamı yok gecenin gündüzün
uzak uzak imdat sinyalleri verirdi
sabahtan akşama bütün gün

profili oğlan çocuğu ağzı hüzün
onu benden başka kim sevebilirdi

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Pusudaki

gece bir anda yıldız
bahçe bir anda çiçek
uzaktan denizin kokusu
karanlıkta kımıldayan böcek

içimi bir anda
aydınlattır mimozalar
bir anda yaşamak yeniden güzel
yepyeni bir aşk
pusuda hazır

Attila İlhan

Sarhoş Bir Kadın Baladı

kaç içki daha ne ağır bir iş
alkol ırgatlığı bardakta ruj izi
gözlerinin mavisi akında erimiş
tütün sarısına dönüyor benzi
şehvetin dürtüsü
seviş
seviş
seviş

içindeki çöl çok daha geniş
nasıl bir susamak içebilse denizi
ağzını bulamıyor nerede kaybetmiş
oysa yutabilir erkekliğinizi
şehvetin dürtüsü
seviş
seviş
seviş

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Rinna-Rinnan-Nay

melengecin dalında cifte sigircik diley cifte sigircik
cigerime ates degdi oley diley oley gencecik
zehir pamuk irgatligi gavur gundelikcilik

rinna-rinnan-nay
yuregim bolundu lay
damarlarim delindi
kan gider kan gider

melengecin dalında cifte saksagan diley cifte saksagan
boynumda donup batir oley diley sol kahbe devran
aglarim bir yandan kan kusarim bir yandan

rinna-rinnan-nay
ellerim kirildi lay
gozum seli duruldu
kum gider kum gider

melengecin dalında cifte guvercin diley cifte guvercin
egnimde goynek yok oley diley ayagim yalin
olurse kahrimdan oldugum bilin

rinna-rinnan-nay
yollarim kapandi lay
bulutlar parcalandi
gun gider gun gider

melengecin dalında cifte ispinoz diley cifte ispinoz
aziktan yetimim oley diley katiktan oksuz
dirliksiz duzensiz hanidir hurriyetsiz

rinna-rinnan-nay
kunyemiz yazildi lay
kervanimiz dizildi
can gider can gider

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Rüzgar Gülü

Önümden çekilirsen İstanbul görünecek
Nerede olduğumu bileceğim
Sisler utanacak eğilecek
Ağzının ucundan öpeceğim
Saçına kalbimi takacağım
Avcunda bir şir büyüyecek
Nerede olduğumu bileceğim

Bu çıplak geceler yok mu
Bu plak böyle ağlamıyor mu
Camları kırmak işten değil
Delirecek miyim neyim
Kırpiklerimden mısra dökülüyor
Kenya'da simsiyah yalnızım
Yoksul bir şilepte gemiciyim
Malezya'da yük bekliyorum
Önümden çekilirsen İstanbul görünecek
Nerede olduğumu bileceğim

Gözlerini söndürme muhtacım
Ben senin aydınlığına muhtacım
Yepyeni bir ilkbahar harcayıp
Bir yaz boğup bir sonbahar harcayıp
Rüzgar gülünü arayacağım
Oran'da Pernanbouc'ta Tombuktu'da
Vinçler yine akşamları indirecekler
Yine karanlığa bulaşacağım
Gözlerin rüzgarda savrulacak

İkimiz iki sap buğday olsak
Sen benim olsan, ben senin olsam
Bir gece vakti aklına gelsem
Uykunu tutsam bırakmasam
Seni kucaklasam, kucaklasam
Birbirimizin kalbini dinlesek
Dünyanın kalbini dinlesek
Büyük ateşler yaksalar
İki güvercin uçursalar
Nerede olduğumuzu bilsek

Attila İlhan

Saçların Örulmus Olmalı

Seni birden hatırlarım aksamlar içinde
fevkalade tatlı bir sesin söylediği
soyle kolay dokunaklı aydınlık ve temiz
gittikçe yakınlasan bir melodi gibi
kalbim artık urperen bir mandoline benzer
ne güzel şeydir seni hatırlamak

saçların orulmuş orulmuş olsun
ve beyaz ellerin geceye karşı çıplak
porselen tabakta yıkanmış kayisılar
yere düşmüş bir kitap bir şiir kitabı
içinde hürriyetten bahseden misralar

insan bir düşünse ne çok şey bulabilir
hatırlamak gülmek ve ağlamak için
arzularımız nereye sürüklüyor bizi
neredeydik hangi rüzgara karıştık
ve şimdi ne tür manzaralar çekiyor
karanlık içinde acılmış gözlerimizi

saçların mutlaka orulmuş olmalı
mektepli bir kıza benzemelisin
aklında kimbilir kimden bir misra
gözlerin nur gibi parlatsın saadetten

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Sakın ha

'sabiha bu adamlar beni alıp götürecek
sakın ha ağlamayı istemiyorum
soracakları varmış yıllardır sorarlar
anlaşılan bu sorgu daha yıllarca sürecek
ilk götürülüşümü bak hatırlıyorum
sendikaya yazıldığım günlerdi sanıyorum
otomobil farlarına yağmur yağıyordu
cıgaram ıslanmış sokaklar nedense dar
bu defa aksi gibi zilzurna ilkbahar
çocuğa bir şey söyleme sabiha belli olmaz
sakın ha ağlamayı istemiyorum
bakarsın çabuk biter akşama evdeyim
uzayacak olursa git hüseyin'i bul
eli kızıl kanda olsa bizi bırakmaz
çantamı hazırlarsın pijamam terliklerim
izin verirlerse seni de beklerim
hani bir gülümsemen vardır sanki istanbul
gözlerin gözlerimi bulur bulmaz
içimde bütün şehir atlı karınca gibi
döner ha döner ışık renk ve pul
hay allah bu ilkbahar beni öldürecek
rüzgardaki kokular dudaklarımdaki tuz
bu adamlar sabiha beni alıp götürecek
günlerden cuma sabah saat dokuz
sakın ha ağlamayı istemiyorum
paran var mı yok mu bilemiyorum
al şu yüz lirayı yanında bulunsun
yüz de bana kalıyor varımız yoğumuz
çocuğa bir şeyler al onunla avunsun
beyler ben hazırım haydi gidiyoruz
sabiha unutma seni bekliyorum'

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Saklı Sevda

cam yeşili bir kız çok kirpikli
saçları nasıl karanlık bir kızıl
örtülü bir güzellik benzeri olamaz
dudaklarındaki kan etkiliyor asıl
duyarlığı alıngan gönlü ikircikli
ne yazsam ona tutsak
/ adı şehnaz

belki kadın belki çocuk iyice kuşkulu
hangi tutku buğulamış camlarını
bazen ne çok var bazen ne kadar az
kan kırmızı yaşayıp yaz akşamlarını
okşaması boğulmak öpmesi uğultulu
sabah olsam ona tutsak
/ adı şehnaz

saklı sevda sevdaların en saklanmış
birbirimizde fena boğuluyoruz
hiç kimse birbirimizin yerini tutamaz
benimle yaşayamadığı ona uygunsuz
hiçbir şeye değişmem onunla yaşanmış
uygunsam ona tutsak
/ adı şehnaz

saklı bir sevdadır bulduk sığındık
bu büyüylü bir aşk çünkü yasak
gizli bir mutluluk ki ne söylesem az
bin yılda yaşasak hiç de yaşamasak
varımız yoğunumuz aşkımız artık
hayatım ona tutsak
/ adı şehnaz

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Salı Sabaha Karşı

salı sabaha karşı telefonla sıçradım
ay batıyor / aynalarda giyotin aydınlığı
gecenin bu saatinde beni kim arayabilir
dizimi uyku sersemi bir iskemleye çarptım
kıvılcımlar dizi dizi her yanıma dağılıyor

doktor sabiha desem yıllar var konuşmuyoruz
kanser diye duymuştum sol göğsünü almışlar
şu anda izmir'de midir ne yapıyor kimbilir
son defa hastahanenin avlusunda konuşmuştuk
steteskobu / beyaz gömleği / soğuk ecza kokusu
sesi dargın söyledikleri yorgun ve umutsuz

sakin mirç olmasın parmaklarıyla oynayan
yerli yersiz aramak onun marifetidir
olmayacak şeylerden birden heyecanlanıyor
radyodaki parazit / asansörün uğultusu
bütün gün korkusunu camlarda görmemek için
traş aynasında bırakır gözlerini sabahtan
o kadar yalnız ki yabancılarla selamlaşıyor
tek başına ne tartışmalar sokaklarda geceleyin
ben de tuhafım / nereden aklıma gelebilir
mirç çoktan ölmedi mi / genç sayılırdı doğrusu
içimdeki şehirlerde demek gizlice yaşıyor

ister misin aramak aysel'in aklına essin
plaj güzeli aysel'in / istanbul'da bir zamanlar
küstah sarışınlığını kristal bir zırh gibi
gururla taşırdı / dibinde şimdi rakı şişelerinin
her gece olay çıkarıyor / arkasından karakollar
tozlu ışıklarıyla karanlıkta bir gemidir
polisleriyle küfür kıyamet bana telefon ettiği
öksürükten boğularak / suratı bütün ter
nerde eski aysel / nerde jeanne d'are güzelliği
içtiği için mi korkar korktuğu için mi içer
salı sabaha karşı telefonla sıçradım
ay batıyor / aynalarda giyotin aydınlığı
gecenin bu saatinde beni kim arayabilir
elektrik tozlarının iyice boğuklaştırdığı
ses bildiğim bir ses / kimindir çıkaramadım
'-ben suat'ım / sizi terminal'den arıyorum
iner inmez aradım / galiba izliyorlar
istanbul çok değişmiş / yalnızım çok yabancıyım
gidecek başka yerim yok / korkuyorum'
Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Sana Ne Yaptılar

O sabah mı çıkmıştın, bir gün önce mi
Bir bıçağın ağzında yürür gibiydin
Demirlerin soğukluğu soluk dudaklarında
Gözlerinde karanlığı dar hücrelerin
Seni görür görmez özgürlüğümden utandım
Söyle ne içersin, çay mı kahve mi
Çok değişmişsin birden tanıyamadım.

Saçların uzundu, omuzlarına akardı
Gönlümüz şenlenirdi sarışınlığından
Onlar mı kestiler, sen mi kısalttın
Gülerdin, içimize aylar doğardı
Görünmez dağların arkasından
Eski gülümsemeni beyhude aradım
O sabah mı çıkmıştın bir gün önce mi
Çok değişmişsin birden tanıyamadım.

Bir çay içer misin, yoksa kahve mi
Kibritim yok, demek çigaraya başladın
Ellerin de titriyor, bir şeyin mi var
Böyle bir kız değildin sen eskiden
Sana ne yaptılar, sana ne yaptılar?
Kırpiklerin ıslanıyor durup dururken
O sabah mı çıkmıştın, bir gün önce mi
Çok değişmişsin birden tanıyamadım.

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Sen Benim Hiçbir Şeyimsin

Sen benim hiçbir şeyimsin
Yazdıklarımın çok daha az
Hiç kimse misin bilmem ki nesin
Luzumundan fazla beyaz
Sen benim hiçbir şeyimsin
Varlığın yokluğun anlaşılmaz

Galiba eski liman üzerindesin
Nasıl karanlığıma bir yıldız olmak
Dudaklarınla cama çizdiğin
En fazla sonbahar otellerinde
Üniversiteli bir kız uykusu bulmak
Yalnızlığı öldüresiye çirkin
Sabaha karşı öldüresiye korkak
Kulağı çabucak telefon zillerinde

Sen benim hiçbir şeyimsin
Hiçbir sevişmek yaşamışlığım
Henüz boş bir roman sahifesinde
Hiç kimse misin bilmem ki nesin
Ne çok çılgınlıkların silemediği
Zaten yok bir tren penceresinde

Sen benim hiçbir şeyimsin
Yabancı bir şarkı gibi yarım
Yağmurlu bir ağaç gibi ıslak
Hiç kimse misin bilmem ki nesin
Uykumun arasında çağırdığım
Çocukluk sesinle ağlayarak
Sen benim hiçbir şeyimsin

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Sen Beyaz Bir Kadınsın

asıl büyük sarhoş benim
uzaktaki
ben ki tek damla şarap içmedim
ekmeğin beyaz zeytinin siyah
olduğunu biliyorum
asıl büyük sarhoş benim
uzaktaki
benim kusturucu sarhoşluğum
yoksulluğum
yüzüme bakmasan da
yağmura düşürsen de gözlerini
gözlerime bakmasan da ne kadar
o kadar aydınlığın gökyüzüme uzanıyor
uykularımda nefesinin sıcaklığı
o kadar
hangi akşam kapımı çalan sen değilsin
sen değil misin gizli bir kıvılcım gibi
gözbebeklerimde duran
umutsuzlandığım her akşam
senin rüzgârın almıyor mu
uğultulu yorgunluğumu
yoksulluğun eşiğinde kapaklandığım zaman
ellerimden sımsıkı tutmuyor mu senin
iyimserliğİN
ben bu tezgâhı kurdumsa senin için kurdum
senin için dokuduğum basma ve pazen
denizin yeşilinden süzdüğüm balık
göğün mavisinden çaldığım kuş
senin için
felsefe okudumsa
iktisat okudumsa gece yaraları
boğazım kurumuş içim bir kalabalık
sıcacık mısralar okudumsa yunus' dan
senin için okudum
geceyaraları
sen beyaz bir kadınsın
uzaktaki
GÖZLERİN AKLIMDAN ÇIKMIYOR
sen beyaz bir kadınsın
karanlıkları dinleyen
uzaktaki
sarmaşıkları duyuyor musun rüzgârda
yorgun başını
üşümüş yastığına koyuyor musun
Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

sen burda bir yabancısın

bu rüzgarın tadı senin hiç tadmadığın
bu yolcular bilmediğin bir yerden geliyor
konuştukları dil ömrünce duymadığın
gözlerini sakla sen burda bir yabancısın
akşam tren raylarına yağmur yağıyor

devrilmiş bu sokak ayak basmadığın
çarmıha gerilmiş afişler ıslanıyor
karanlıkta bir kadın tanımadığın
bir şeyler söylüyor anlamadığın
şüpheli oteller üstüne geriniyor
sen burda bir yabancısın saklanmalısın
akşam tren raylarına yağmur yağıyor

Attila İlhan

Sen Yoksun

sen yoksun
deniz yok
yıldızlar arkadaşım
ya bu gece harikalı bir şeyler olsun
yahut bir bomba gibi
infilak edecek başım

ağzımda eski mısralar uzanıp kalmışım
istanbul minareler odamda gibi
gökyüzü temiz ve parlak
işte kol kola girmiş en mesut günlerimiz
muhalif bir rüzgar karşı sahilden
fosforlu ışıklarıyla gökyüzü bir deniz
havada kanat sesleri
ve çılgın kokular
deniz yok
yıldızlar uzaklaşıyor
ben yine yalnız kalıyorum
istanbul minareler kaybolmuş
sen yoksun
Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Serüvenin Sonu

yankılanır
abanoz sokağı'ndan
fahişelerin tamtamları
tamtamları
ingiliz sarayı iki adımlık yer
viyana oteli تنها bir liman
koridorlarında bıyıkları ıslak
gözleri kan çanağı
yalnızlık adamları
adamları

305'te şüpheli bir cıgara
ucunda tel tel dökülen bir çocuk
ne yanına dönse simsiyah
yağmurun kederli camları
camları
birini bekliyor ama kimi
elleri ter içinde teri soğuk
kapıyı dinler arasına
akşamları
militan akşamları

yukardaki odalar bütün boş
fakat merdivenlerde fısıltılar
belli belirsiz ayak sesleri
birileri mi var
o mu çok sarhoş
siyasi polis olmasın
yoksa serüven bitti mi
anlaşılmaz telefonlar çalıyor
karanlık anlamları
anlamları

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Sevmek İçin Geç Ölmek İçin Erken

akşamın acı su karanlığı içinden
soğuk kadife teması yalnızlığın
şuh bir kahkaha balkonun birinden
gizli işareti midir bir başlangıcın

sevmek için geç ölmek için erken

başbaşa çay elele yürüme derken
boğaz vapurları mı iskele sancak
telefonda kaybolmak sesini beklerken
insan insanı yeniler doğrudur ancak

sevmek için geç ölmek için erken

içimdeki gökkuşağı besbelli neden
bulutların içinden kuşlar yağıyor
bir şiire başlarsın birini bitirmeden
hiç kimse gözlerine inanamıyor

sevmek için geç ölmek için erken

sevmek sevildiğini bile farketmeden
yaklaştıkça ölüm soğuk bir yağmur gibi
sevmek zehir zemberek ve yürekte
gecikerek de olsa vuruşur gibi

sevmek için geç ölmek için erken

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Silâhlı Dört Besmele

Dört atlı Sarıgöl Boğazı' na devrildiler
Rüzgârı burunlarıyla biçip arkalarına dökerek
Kara sular gibi boşandı gecenin boşluklarından
Köpek havlamaları
Dört atlı Sarıgöl Boğazı' na devrildiler
Omuzlarında çapraz tüfek , kalpaklı ve siyah çizmeliler
Yıldız yıldız sıyrılıp akıyor
Padişah karanlığında mahmuzları
Hafız Ahmed' in değirmeninde ateşin başına oturdular
Önce bir soğan kırdılar
Dut pekmezi ve yoğurt sordular
Bıyıkları teknil ayaktaydı
Müslüman ve hilâl biçiminde
Sonra erkekçe yatsıyı kırdılar
Çakal gözleri saattaydı, kulakları köpek seslerinde
Acı tütün içilip, sonra bir vakit konuşuldu
Cezveler sürülmüş ocaktaydı
Atının dizginlerine olduğu kadar
Her birisi kendi ölümüne sahip
Bir ordu gibi savaşmak kudretinde
Bir umutları Kemâl Paşa' daydı
Öbürü Ankara Hükümeti' nde
Hızlı solumalarla kımıldanıyordu karaağaçlar
Ahırda bir beygir aksırdı
Munzur Dağları' nın üstünü bir tamam tutmuş
Yıldızın neyin kalabalığı
Yukarılarda kar altındaki köylerde
İhtimal öfkeli kurtlar dolaşüyor
'... Kemâl Paşa' dır çağırırdı
Demirhan Oğlu gitmemiş olmaz
Sakarya toprağında erkekler sofrası kurulmuş
Ahkâmlı köşkemli savaşılıyor
Yazılmışsa biz dahi azrailin ekmeğinden tadacağız
Şehitlik mertebesini
Yaşamak cihetinde makbul tutacağız'
'Ankara Hükümeti ne demek
Maraş' ta üzümler parmaklarımızdan damlamıyor mu
Gümüşâne üzerinde elmalar Amasya' da
Adam tarafımızdan yenilecek
Ayrıca zeytinin yağı ineğin yoğurdu
Anteb' in bulaması da
Adam

Attila İlhan siirleri

Hünkâr kullarının sabanına koşulmayacağız
Biz her nokta-i nazardan insan olmalıyız
Acılar gördük
Bunun sebebi dünyanın vaziyetini anlamadığımızdır
Fikrimiz zihniyetimiz medenî olacaktır
Şunun bunun sözüne ehemmiyet vermeyeceğiz
Medenî olacağız
Bununla iftihar edeceğiz
Gözleri iyice birbirinden ayırık
Kaşları düz kirpikleri insafsızca kalabalık
Kısa boyları ve yaylı ayaklarıyla adamakıllı Türk
Bakırcı Hasan, Demirhanoğlu Sadık, Paşoların Süleyman ve Hacı Yörük
Silahlı dört besmele halinde göğe baktılar
Sabahın ilk horozları çırpınıyordu
Besbelli sabahın ayazından ufarak yıldızlar tevatür kırılıyordu
Bir kuvayı milliye sabahının kapısını açtılar
Karadeniz' deki en son limanımız kadar
Rüzgârlı kızgın ve açıktılar
Sonu yoktu hiddetlerinin ve ümitlerinin
Bir millet olarak çıktılar Sarıgöl Baoğazi' ndan
Kendinden ve hürriyetinden emin

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Sisler Bulvarı

elinin arkasında güneş duruyordu
aylardan kasımdı üşüyorduk
ağacın biri bulvarda ölüyordu
şehrin camları kaygısız gülüyordu
her köşe başında öpüşüyorduk

sisler bulvarı'na akşam çökmüştü
omuzlarımıza çoktan çökmüştü
kesik birer kol gibi yalnızdık
dağlarda ateşler yanmıyordu
deniz fenerleri sönmüştü
birbirimizin gözlerini arıyorduk

sisler bulvarı'nda seni kaybettim
sokak lambaları öksürüyordu
yukarda bulutlar yürüyordu
terkedilmiş bir çocuk gibiydim
dokunsanız ağlayacaktım
yenikapı'da bir tren vardı

sisler bulvarı'nda öleceğim
sol kasığımdan vuracaklar
bulvar durağında düşeceğim
gözlüklerim kırılacaklar
sen rüyasını göreceksin
çığlık çığlığa uyanacaksın
sabah kapını çalacaklar
elinden tutup getirecekler
beni görünce taş kesileceksin
ağlamayacaksın! ağlamayacaksın!

sisler bulvarı'ndan geçtim sırsıklamdı
ıslak kaldırımlar parlıyordu
durup dururken gözlerim dalıyordu
bir bardak şarapta kayboluyordum
gece bekçilerine saati soruyordum
evime gitmekten korkuyordum
sisler boğazıma sarılmışlardı

bir gemi beni afrika'ya götürecektir
ismi bilmiyorum ne olacak
kazablanka'da bir gün kalacağım

Attila İlhan siirleri

sisler bulvarı'nı hatırlayacağım
kırmızı melek şarkısından bir satır
lodos'tan bir satır yağmur'dan iki
senin kirpiklerinden bir satır
simsiyah bir satır hatırlayacağım
seni hatırlatanın çenesini kıracağım
limanda vapurlar uğuldayacak

sisler bulvarı bir gece haykırmıştı
ağaçları yatıyordu yoksuldu
bütün yaprakları sararmıştı
bütün bir sonbahar ağlamıştı
ağlayan sanki İstanbul'du
öl desen belki ölecektim
içimde biber gibi bir kahır
bütün şiirlerimi yakacaktım
yalnızlık bana dokunuyordu

eğer sisler bulvarı olmasa
eğer bu şehirde bu bulvar olmasa
sabah ezanında yağmur yağmasa
şüphesiz bir delilik yapardım
hiç kimse beni anlayamazdı
on beş sene hüküm giyerdim
dördüncü yılında kaçardım
belki kaçarken vururlardı

sisler bulvarı'ndan geçmediğin gün
sisler bulvarı öksüz ben öksüzüm
yağmurun altında yalnızım
ağzım elim yüzüm ıslanıyor
tren düdükları iç içe giriyorlar
aklımı fikrimi çeliyorlar
aksaray'da ışıklar yanıyor
sisler bulvarı ayaklanıyor
artık kalbimi susturamıyorum

Attila İlhan

Attila İlhan şiirleri

Soğuk Bir İntihar

yıldızlar damlıyordu parmak uçlarından
kısa kirpiklerine ne kızlar asılı
elektrik çıtırtısı yok gibi saçlarından
yüzünde görünmez bir şiir yazılı

bir türlü anlaşılamadı nedeni nasılı
belki bir çağrışım işlenmemiş suçlarından
gülümsemesi bile ne kadar acılı
sanki gözyaşları dudaklarından

bu dünyaya ait her yanıya meraklı
yanılıgılar üretiyor uzlaşmazlığından
kendini çok dağıtmış herkesten alacaklı
uykuları kilitli koyu baş ağrısından

yalnızlığa saklanması kaçıp dünyalılardan
çünkü duygusallığı onlardan farklı
soluğu tıkanıyor o lazer tabancasından
soğuk bir intihar ki hani içinde saklı

Attila İlhan

Sokaklarda Mızıkça Çalma Çocuk

Boynuna o yeşil fuları sarma çocuk
Gece trenlerine binme, kaybolursun
Sokaklarda mızıkça çalma çocuk
Vurulursun...

Attila İlhan

Attila İlhan şiirleri

Sokağa Çıkma Yasası

öyle büyük hicran ki
cam çerçeve bırakmıyor
kırdı kapıları döküldü sokağa
havada yangın kokusu
itfaiye sirenleri
uzaktan uzağa

öyle büyük hicran ki
telefonlar devamlı meşgul çalışıyor
trafik durdu
çarşılar darmadağın
çıgıllıklar geçiyor karanlıktan
camlarda sinsi bir titreme
boğuk bir uğultu
yeraltından
borular patlamış sular
vahim bir tenhaliğe akıyor

öyle büyük ki hicran
zincirleme
elektrik kontakları
şerareler dökülüyor sokak lambalarından
ceryanlar kesildi
gözden kayboldu şehir
sanki siyah bir denize batıyor
ayak sesleri boş meydanlardan
hoyrat kanatları
yukarda bir helikopterin
o ihanet sessizliğini
par
par
parçalıyor

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Söyler

Zaman olmuştur ki
Dumanlı havuzlarda soğuk nilüferler
Bulutlara savrulmuş ateş kuşları
Korkulu bir hicranı söyler

Zaman olmuştur ki
Dalgınlıkları hisarbuselik kızların
Bildik şarkıları birden unutuşları
Aynalarda solan gün
Bilinmez hangi uğultulu
Ahval-i perişanı söyler

Zaman olmuştur ki
Loş salonların heyhula büfelerinde
O kiristal fanuslu yorgun saat
Fena halde durmuş görünse de
Başka bir boyutta başka bir zamanı söyler

Zaman olmuştur ki
Falcının avucunda tuttuğu sihirli küre
Aslında yaşanmamış belki hiç yaşanmayacak
Ancak ne kadar renkli
Ne kadar yanardöner bir ömr-i zerefsani söyler

Zaman olmuştur ki
Belki sonbahar belki akşam
Tepeden tırnağa silme yıldız
Belki haziran gecesi
Sanki bir hayal oturmuş o تنها piyanoya
Parmak uçlarında tatyos efendi'nin
Herkesin unuttuğu bir bestesi
Çalıyor doya doya
O evcara beste ki
Çevresinde avizelerden
Gökkuşağı serpintileri
Güllerdeki suhu
O serv-i hiramani söyler

Zaman olmuştur ki
Yanar mor zambaklar buğulu gece lambaları
Bir katar kaybolur haydarpaşa garı'ndan
Bırakıp gümüş çığlıklarını tel tel ardında

Attila İlhan siirleri

Ağır ve cefakar bir marşandiz katarı
Kıvamlı bir sessizliğe batmış ıhlamurlar
Yalnız kuzguncuk'taki yalıda
Karanlık bir gazelhan
Yanık yanık bir aşk-ı bi-amani söyler
Zaman olmuştur ki
Sızar gecenin suları simsiyah camlardan
Havada ölüm parıltısı adeta çelik
Fi bin dört yüz beş
Dersaadet'te yazıldı işbu gazel
Avuçları kan yüreği delik deşik
Yaşlanmış ama uslanmamış
Bir eski militanı
Bir şair-i devranı söyler

Attila İlhan

Sultan-ı Yegah

Şamdanları dolanınca eski zaman sevdalarının
Başlar ay doğarken saltanatı sultan-ı yegahın
Nemli yumuşaklığı tende denizden gelen ahın
Gizemli kanatları ruhta ölüm karanlığının
Başlar ay doğarken saltanatı sultan-ı yegahın

Yansıyan yaşlı gülüşmelerdir karasevdalı suda
Bülbüller kırılır umutsuzluktan yalnızlık korusunda
Eylem dağılmış gönül تنها çalgılar kış uykusunda
Ölümün tartışılmazlığı nihayet anlaşılrsa da
Başlar ay doğarken saltanatı sultan-ı yegahın

Bir başkasının yaşantısıdır dönüp arkamıza baksak
Çünkü yaşadıklarımız başkasının yargısına tutsak
Su yasak rüzgar yasak açık kapılar yasak
Belki bu karanlıkta yasakları yasaklasak
Başlar ay doğarken saltanatı sultan-ı yegahın

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Süheyla Değildi Adın

hangi bulutlara niçin sarındın
gözlerindeki mavi kimin gökyüzü
süheyla değildi başkaydı adın
gülüşlerin donuk neş'e öksüzü
o erken sonbahar görüntüsü

inceden inceye boyanmaz mıydın
kirpiklerinin lacivert örtüsü
süheyla değildi başkaydı adın
ellerin buz gibi ağzının büzgüsü
kaç yalnızlığın gizli üzüntüsü

ne yapsan ne etsen anlaşılmadın
belki sebep kendini aşmak dürtüsü
süheyla değildi başkaydı adın
nabızlarında pişmanlığın gürültüsü
gülümsemen soğumuş çiçek ölüsü

Attila İlhan

Süleyman

Öbür ışıkları getir hadi süleyman
Bulvarın ortasında dur bağırma
Senin için bir yağmur hazırladım
Hadi ışıkları getir yağdıracağım
Al bu nisan akşamını benimkini ver
Sual sorup durma sevmiyorum
Öbür ışıkları getir hadi getir
Karanlıktan korkuyorum karnım ağrıyor
O kadını da getirsene portakal yiyen
Porselen dişli kadını hani pantolon giyen
Dur dolmabahçe saatini dinleyeceğim
Onikiyi çalsın öyle getir hadi getir
Deniz fenerinden mi çalarsın işte çal
Kibrit mi tutarsın bilmem işte tut
Öbür ışıkları getir hadi süleyman
Sana yağmur hazırladım yağdıracağım
Sen kimsin süleyman bir de bu var
Attila İlhan

Attila İlhan şiirleri

Şahane Serseri

yolumdan çekil yavrum
bağlasalar duramam
demir asa demir çarık dedim
neyleyim!
yolculuk dedim
ağaçlara tünedi yine akşam kargalarla bir
rüzgar kendini yerden yere vuruyor
kırık dökük yıldızlar belirdi uzaktan
telsiz mevceleri ardım sıra koşturuyor
anamdan yolcu doğmuşum
yedi dağın yolları kalbimden geçer
salkım salkım mısralar gelir içimden
dudaklarımda yağmur damlaları
alır beni yollar beni alır gider
anamdan yolcu doğmuşum
nehirlerle birlikte denizlere kavuştum
akşam dedim
şu koca dünya dedim
ağlasam dedim
yola bir düşüldü mü ömür boyunca gidilir
ekmeğin ve şarabın peşinden
turnaların peşinden
büyük şehirler büyük aşklar
çığlık çığlığa terkedilir
ben
çocuklar gibi sevdim devler gibi ızdırap çektim
damarlarımda dünyanın bütün rüzgarları
harblere açlıklara yalnızlığıma rağmen
anamdan yolcu doğmuşum
neyleyim
gurbet dedim
vatan dedim
hürriyet dedim

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Şaşı Rıdvan

şası rıdvan şası allahın belası
yaradana yan bakmış yedi silsilesi
dua namaz bilmez kara kara kafir
yek gözü mercimek yek gözü çakır
şası rıdvan şası allahınbelası
ne sancağı belli ne iskelesi
soyu soppu fukara özü hepten fakir
yek gözü mercimek yek gözü çakır

Attila İlhan

Şeyh Bedrettin-i Simavi'ye Gazel
varsa devran içinde devran
bu devranın devranıyız biz
o canlar ki cananından taşra düşmüştür
cananıyız biz
gönül mahzun
ay karanlık
yıldızlar gözden nihan olsa da
arşı ferşi ışıktan titretecek
bir aydınlık imkanıyız biz
ince bir yağmura gerçi asılmıştır
-serez'in esnaf çarşısı'nda-
uzadıkça uzar gölgesi darağacından
o asırdan bu asıra
şeyh bedrettin-i simavi'nin
elhak/devanıyız biz
geçer mermi ıslıklarıyla / tek tek
vurduğunu dağıtan
sunturlu mısralar
rediflerin gümbürtüsü akla ziyan
tantanalı bir kavganın demek
gazelhanıyız biz
tohum ağaç ve orman
ölümün içerdığı hayat
buhara inkilap eden su
-iriş dede sultanım iriş-
gün bu gün saat bu saat
diyalektiğin fermanıyız biz
Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Şubat Yolcusu

Seni kim çizebilir şubat yolcusu
Yalnız akşam olsun dağınık olsun
Ceplerinde bozuk bir bulut uğultusu
Geceleyin dörtte bir ölüm korkusu
Dörtte dört sabaha karşı yağmursun
Seni kim çizebilir şubat yolcusu
Bütün çizgileri bozuyorsun

Attila İlhan

Tarz-I Kadim

-babam şair bedri ilhan'a...-
olmuyor neyleyim
olmuyor velinimetim efendim
olmuyor yirminci asırda
tarz-ı kadim üzre gazeller söylemek
beşiktaş'a yakın hanesi yerle yeksan oldu nedim'in
baki o enis-i dilden
bir yahya kemal kaldı hal-i hazırda
ayıptır efendim iç bade güzel sev demek
var ise akl-u şuurun
ayıptır bu zamanda yardeyip yar işitmek
kıvılcımlar kaymalı
insanlarım dedikçe şair kaleminden
zaten ömrümüz rüzgarlı sular gibi dalgalı
kimseler başlamaz medar-i maiset derdinden
kim okur kim dinler siham-i kazayı?
yalnız alıp verilir bir selam kalmıştır
nabi efendi'den
sen benim velinimetim efendim
ben senin hayr-ul-halef
sen vakt-i zamanında
uyan derdin uyan ey mest-i habinaz
uyan artık uyan
bense uyandım hab-i gafletten
uyan derim uyan ey esirler dünyası!
Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Tatyos'un Kahrı

son yolcunun adı attila ilhan'dı
miyoptu kısa boylu bir adamdı
dostu yoktu yalnızlığı vardı
yazı makinasıyla binmişti
bizimle konuşmaktan çekinmişti
gözlerini görseniz korkardınız
polis'ten kaçıyordu derdiniz
bir cinayet işlemiştı derdiniz
halbuki kendinden kaçıyordu

tatyosyan'la arkadaş oldu
güvertede birlikte gördük
hırsızlama durduk dinledik
ermenı sicim gibi ağlıyordu
karısı marsilya'da kalmıştı
çocuğu karısında kalmıştı
anası istanbul'da bekliyordu
palermo feneri parlıyordu

tatyos'u iki polis getirdiler
marsilya'daydık kıştı kıyametti
rıhtıma kelepçeli getirdiler
mistral zehir kusuyordu
deniz bildiğiniz felaketti
bölük pürçük akşam oluyordu
tatyos'u göz hapsine koydular
katiyen cigara içiyordu

“dövülmüş süt gibi yorgunum
geceleyin kapımı çalsalar
öyle telaş telaş uyanıyorum
iflahımı kesti fransızlar
taşların üstünde yattım
karımla konuşturmadılar
üç günde bütün ihtiyarladım
üç gün dua ettim küfrettim
beni süreceklerdi biliyordum”

tatyos'un camları kırılmıştı
vapur ecel teri döküyordu

Attila İlhan siirleri

gizli gizli şimşek çakıyordu
haham levi dua ediyordu
tatyos'un kahrını anlamıştı
allah da anlasın istiyordu
allah tatyos'u görmüyordu
ellerini kana bulamıştı

tatyos'un üç sigarası oldu
ikisi mutlaka bizimdi
iki göz gibi birbirimize yakındık
aynı kahırla bakıyorduk
aynı sancıyı çekiyorduk
bindiğimiz bu gemi batsa
çırpına çırpına boğulsak
allah bilir ki sevinirdik
yalnız çocuklardan utanırdık
madem ki ölmemiz lazımdı

“aşkale'de kel bir dağ vardı
nefesimi keserdi tıkanırdım
beni varlık vergisi yıktı
üç sefer askerlik ettim
gözüme kargalar konardı
elimde değildi ne yapayım
marsilya uzakta duruyordu
macera beni çekiyordu
istanbul'u sevmiyordum
alıp başımı gidecektim”

attila ilhan bir şiir yazacaktı
herifin yüreği delinmişti
içi taun gibi uğulduyordu
tatyos'un kahrını yazacaktı
sırılsıklam utanacaktık
tatyos mutlaka mesut olmalıydı
ömründe bir dakika olmalıydı
o dakika mesut olmalıydı
bunun çaresine bakmalıydık
yoksa yüzümüz olmazdı
doğru dürüst ölemezdik
ölüler bizi ayıplardı

Attila İlhan

Tension à Smyrne

kasım'da bir çarşamba çatladı
yarısını çaldılar yarısını ben çaldım
on üç gün dudak dudak yaşadım
dün gece kayboldu beni bıraktı
bir cıgara yaktım telefon ettim
ekipler on bir buçukta geldiler
gemisi on bir yirmi beşte kalktı

gözbebeklerimize mızrak gibi saplı
çığlıklar götürüp getiren bir tren
dokuz gün yolculuk dedik durduk
o eksik bir çarşamba ben eksik bir salı
1. armstrong'ın delik deşik sesinden
otuz altı saat hayal dokuduk
çekirdekli ve mürekkep kanatlı
bir yağmur üstümüze yıkılırken
yolculuk dedik durduk yolculuk

sonra aşk sıyrılmış dört gün bir gece
iki bıçak hızıyla yaşadığımız
ateş ve barut gibi sımsıkı içiçe
birbirimizin avuçlarına kapanışımız
sabırsız dudaklarımıza değdikçe
rüzgarın sünger gibi köpürmesi
aklımıza dakar limanı geldikçe
zehirli gözlerimizin yaşarması
kaybettiğimiz kaybolduğumuz vs...

yarın şafakla bir konsolosluğun kapısında
dakar için fransız vizesi isteyeceğim
-... pardon monsieur! je vais vous demander
un visa, si c'est possible, pour dakar

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Tut ki Gecedir

tut ki gecedir
karanlık sıvaşır ellerine camlardan
birden kırmızıya döner
trafik ışıkları
kükürtlü dumanlar yükselir
korkuya batmış
camkırığı adamlardan
tehlikeye büyür sakalları

tut ki gecedir
ihbarlar birer sansar
bir telefonda bir telefona atlar
yeraltı örgütleri tetik üstünde
adres değiştirmiş silah kaçakçıları
fahişeler birbirinden kuşkuluyor

tut ki gecedir
katiller huzursuz
hırsızlar sinirli
hainler ürkekçedir
elleri telefona kendiliğinden uzanıyor
ihanete gece müthiş bir gerekçedir
ihbarlar birer sansar
bir telefonda bir telefona atlar

ihanet bir bilmecedir

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Tutuklunun Günlüğü'nden

/ salı gecesi /

kara bir balta buldu akşam vuracak noktayı
hücreler doldu bir ıslık en yakın maça tramvayı
kim bırakmış yalnızlığımı bu hüzzâm şarkıyı
kimin bu karanlık kimler sürgülemişler kapıyı
insan olan bağlar her koptuğu yerden yaşamayı

daktilolar camları bulutlu sorgu odalarında
didiklemez mi özgürlüğünü sansaryan hanı'nda
küflenir suyun bir bakır çalığı birikir ağzında
kendini öldürmeyi belki bin kere tasarlarsın da
bir kere aklından geçmez bitirmeden ölmek şarkıyı

gönlünde büyüttüğün o müthiş ünlem içindir ki
seni kapattıkları öyle rezil o kadar çirkindir ki
çıplak bir lâmba mısın dört duvar içindeki
ne lâmbası/söndürülen bütün ilk gençliğindir ki
gözlerin zehirlense de suç sayarsın ağlamayı

görülmez dev böceklerdir sanki büyüdü duyargalar
uçaksavar ııldakları gökyüzünde bir yanlış arar
tophane rıhtımı'nda acı acı gemiler kalkar
hücreleri akşam olur haydut öfkeleri kaplar
ezerim sanırsın vurursan tek bir yumrukta dünyayı

tutanak 2

elektrik elletirler kıvılcım yalatırlar
tuzruhu damlatırlar kulak boşluğuna
çekip alırlar kerpetenle tırnaklarını

öğrenmek istedikleri aslında bildikleridir
geceleeri rüyalarına girip uykularını kaçırır
insanın insanı soyduğu derisini yüzdüğü

Attila İlhan siirleri

duruşma arası

(o varsa kırılır buzlu camları kışın
anlamı yoğunlaşır anlamsız bir yaşayışın
gerçi farkındayız adı belirsiz bir yanlışın
acaba ben çok mu esmerim o çok mu sarışın

yansımaz oldu aydınlığı yüzüme haftalardır
yazdıklarında bile gizli bir uzaklık vardır
eylem bir dağıldı mı bütün boğazlar daralır
ben başka bir erkek olurum o başka bir kadın)

gereği düşünöldü

mahcup yaseminler son balkonların süsü
özgürlük özlemleridir genişletir gönlümüzü
savcılar ağır sürgünlerden yankılansa da

bir yer gelir ki artık ne savunma içgüdüğü
ne heyecandır kalır ne de yürek üzüntüsü
yalnız bir daktilo çıplak bir masada

toplumcularız karakollarda açtık gözümüzü
verirse halklar verir tarihte hükmümüzü
gizle de yargılansak 3.ağırceza'da

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Ustranın Ağzında

yıllar var ki serçeleri unutmuşum
üzerimden gökyüzünü almışlar gibi
asfaltların karanlığında boğulmuşum
ufacık oysa hep böyle uçuşurlarmış
karlı ağaçların arasındaki alfabemdeki
iyimserlikleri bir türlü anlaşılmamış

yıllar var ki serçeleri unutmuşum
kuruş kuruş beni vurmuş öldürmüşler
boşa çıkmış başkaldırmam sarhoşluğum
onlarsa benim için ışık biriktirirlermiş
şafak kapılarında gülüşürmüşler
çocuk zenginlikleri hiç bitmemiş

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Üçgen

bir gece nevin çizmeli
gözleri pala parıltısı
kırbaca sarılmış eli
mümkün değil anlaşılması
burun delikleri titrek
aynasının önünde kadın
oya'nın yatağında erkek

bir sabah nevin sonbahar
kirpiklerinde kırağı
sevdiği oğlanı hatırlar
öpüştükleri sokağı
göğüsleri avuçlarında
vücutları kenetlenmiş
fosforlu meme uçlarında
şehvet eflatun bir yemiş

bir gün mavi bir yağmurda
nevin oya'yla buluşur
sevdiği erkeği unuttur da
oya'da erkekliğini bulur

bir gece ay karanlık
kollarında delikanlının
nevin'in üstünde yosmalık
nice kadından kadın

bir gün toz pembe bulutlar
buğular ısınmış denizden
birden nevin'i unuttular
oğlanla oya sevişirken
yalnızlıkla çarpıştı nevin
katlanması zor bir işti
arasında dişilikle erkekliğin
tuttu bir hançerle sevişti

Attila İlhan

Üçüncü Şahsın Şiiri

Gözlerin gözlerime değince
Felaketim olurdu, ağlardım
Beni sevmiyordun, bilirdim
Bir sevdiğin vardı, duyardım
Çöp gibi bir oğlan, ipince
Hayırsızın biriydi fikrimce
Ne vakit karşımda görsem
Öldüreceğimden korkardım
Felaketim olurdu, ağlardım
Ne vakit Maçka'dan geçsem
Limanda hep gemiler olurdu
Ağaçlar kuş gibi gülerdi
Bir rüzgar aklımı alırdı
Sessizce bir cigara yakardın
Parmaklarımın ucunu yakardın
Kırpiklerini eğerdin, bakardın
Üşürdüm, içim ürperirdi
Felaketim olurdu, ağlardım
Akşamlar bir roman gibi biterdi
Jezabel kan içinde yatarı
Limandan bir gemi giderdi
Sen kalkıp ona giderdin
Benzin mum gibi giderdin
Sabaha kadar kalırdın
Hayırsızın biriydi fikrimce
Güldü mü cenazeye benzerdi
Hele seni kollarına aldı mı
Felaketim olurdu, ağlardım

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Varsağı

doğarsın sorgudur başlar
doğmanın hesabı sorulur
dünya bir bela sofrasıdır
lokmanın hesabı sorulur

acı bir dumandır köyleri
çakaldır kurttur soyları
gecenin kanlı beyleri
dumanın hesabı sorulur

kıvılcım çektiğin demirden
canını oynadığın kumardan
bıçağın oyduğu damardan
akanın hesabı sorulur

yürü attila ilhan yürü
yaş da yanar yanarsa kuru
günü gelir böyle doğru
yazmanın hesabı sorulur !....

Attila İlhan

Attila Ilhan siirleri

Waldorf Astoria

kadınsa kadın doktor spiedell
dudakları kalın
buğulu
üstüne yoktur linda'nın doktor spiedell
benim linda'nın
(bir içim su)
karanlıkta cigara içiyor doktor spiedell
şehvetli
tembel
uykulu

ah doktor spiedell siz yok musunuz
neden durumu anlamıyorsunuz
orta doğu'dan vazgeçin diyorum size
zaten alışverişi nedir orta doğu'nun
güney doğu asya'yı alsanız elinize
ah doktor spiedell ne işler çevrilir
haksızlık neresinde bunun

müzikse müzik doktor spiedell
işte bakın
bunlar orlean cazcıları tek tek
işte doc smithy
crazy pat işte
işte dikenli trompetler kavgacı kontrbaslar
öyle mi wagner'i seversiniz demek
(ah doktor spiedell siz avrupalılar)
demek çelik miğferli profili bismarc'ın
gözlerinizi doldurur her dinleyişte
bırakın doktor spiedell
bırakın
bırakın eski prusya'nın köhne uğultusunu
işte king barnett
georgia blues işte

yanlışınız var doktor spiedell
yanlışınız
canım sir cunnungham'ı tanımaz mısınız
-...londra'da nasıl konuşmuştuk diyecek
londra'da diyecek
i.g. farben için

Attila İlhan siirleri

(yani sizin için doktor spiedell)
orta doğu diyecek hesapta var mıydı
siz de bilirsiniz ki doktor spiedell
imperial chemical industries demek
beş aşağı beş yukarı
sir cunningham demek
orta doğu zaten bir ingiliz pazarıydı
sizin için hesapta var mıydı doktor spiedell
ama doğru söyleyin
hesapta var mıydı

viskiyse viski doktor spiedell
hem de sevdiğiniz
black and white
gönüller şen olsun doktor spiedell
nasılsa içebiliriz
henüz saat
o kadar geç değil ki
prosit doktor spiedell
prosit
yarı geceden sonra başlar
newyork'ta hayat

Attila İlhan

Attila İlhan şiirleri

Yağmur Gemileri

o gemiler ki yağmur taşır
gece sabaha karşı birden
korkularımıza bulaşır
gök gürültüsüyle derinden
o gemiler ki yağmur taşır
gözümüz kamaşır şimşeginden

o gemiler ki başkalaşır
çelişkinin diyalektiğinden
gücü çok sonra anlaşılır
insana eklediğinden
o gemiler ki başkalaşır
gelişir değiştirdiğinden

o gemiler ki şafağa ulaşır
ümitlerimizin ateşinden
devrimden devrime yanaşır
nasıl da büyür kendiliğinden
o gemiler ki şafağa ulaşır
bir çığlık gibi bedreddin'den

Attila İlhan

Yağmur Kaçağı

elimden tut yoksa düşeceğim
yoksa bir bir yıldızlar düşecek
eğer şairsem beni tanırsan
yağmurdan korktuğumu bilersen
gözlerim aklına gelirse
elimden tut yoksa düşeceğim
yağmur beni götürecektir yoksa beni
geceleri bir çarpıntı duyarsan
telaş telaş yağmurdan kaçıyorum
sarayburnu'ndan geçiyorum
akşamsa Eylülse ıslanmışsam
beni görse belki anlayamazsın
içlenir gizli gizli ağlarsın
eğer ben yalnızsam yanılmışsam
elimden tut yoksa düşeceğim
yağmur beni götürecektir yoksa beni
Attila İlhan

Yağmurda Sis Düdükleri' Bölümünden

Yağmurda Sis Düdükleri

imdat çığlıkları mıdır
bir felaketi mi duyurlar
anlaşılmaz söyledikleri
salkım saçak çökerler karanlığıma
yalnızlığımı dağıtırlar
yağmurda sis düdükleri

camlarda çehreler hayal meyal
aramızdan müthiş ayrılmışlardır
anlaşılmaz niye öldükleri
son nefeslerini tasarladıkça
insan ısrarla ölümünü yaşıyor
yağmurda sis düdükleri

yürekte keder yoğunlaştıkça
bulutlar buz tozuna yozlaşıyor
anlaşılmaz neleri götürdükleri
sabahlar olur bir türlü uyuyamam
içimde sanki şilepler çarpışıyor
yağmurda sis düdükleri

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Yalnızlığı Denemek

gecenin ortasında ne işin var
yıldızlara dokunma yanarsın
bak birazdan ay da batacak
karanlık bulaşmasın ellerine
tersine döner yolunu bulamazsın

içi dışı uzay tozu yansımalar
sahi mi yalan mı anlayamazsın
bir rüya gemisi iskele sancak
dokunup geçiyor hayallerine
ağlayasın gelir ağlayamazsın

sevmek insanın yüreği kadar
küçükse büyüğünü taşıyamazsın
yalnızlığı da dene oldu olacak
nasıl yankılanır derinden derine
iyi midir kötü mü çıkaramazsın

insan insanı kendisi tamamlar
içinde başka dışında başkasın
eksikliğin fazlana elbet bulaşacak
öbürü sığacak bunun derisine
yoksa sabaha sağ çıkamazsın

Attila İlhan

Yalnızlık Şiiri

Karanlığın insanı deliştirten bir ihtişamı vardır
Yıldızlar aydınlık fikirler gibi havada salkım salkım
Bu gece dağ başları kadar yalnızım

Çiçekler damlıyor gecenin parmaklarından
Dudaklarımda eski bir mektep türküsü
Karanlıkta sana doğru uzanmış ellerim
Gözlerim gözlerini arıyor durmadan
Nerdesin?

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Yamyam Kadınlar

bunlar felaket kadınlardır
meme uçları fena saldırır
burunları yok gözleri kanlı
vurdukları yerden toz kaldırır

ölçüye sığmaz boyları posları
halattan farksız boyun kasları
öpüştün mü dudaklarını doğrar
hoyrat çenelerinin makasları

kırbaç dilleri bir tutam alev
ağızları ejderha iştahları dev
çiğ adam yedikleri görülmüştür
bre kan dökerler kahpelik görev

kelle kazıtılmış simsiyah dazlak
dişleri arasında bıçak
ölüm bilmezler yedişer canlı
canavarlardır çırılçıplak

tırnak uzatmışlar elleri pençe
ucundan kan damlar gündüz gece
etine değmesinler sırtın üşür
okşadılar mı aynı işkence

sırtlan uluyunca akşamları
açlıktır azdırır yamyamları
yiyecek insan ararlar
karanlığa vurup tamamları

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Yanılsama

hiç görmediğim gökler vahşi yeşil
ağır şehirler oturmuş altına
içinden sular geçiyor erimiş cam
parıltıdan göz gözü görmez olmuş

bu kız sevdiğim o kız değil
bir başka yüz takmışlar suratına
kendisiyle kavgalı sabah akşam
kirpikleri mavymiş dudakları mormuş

insanlarla yanılmış eski sahil
şarkılar asılı günün her saatına
hangi rastladığıma kimi sorsam
kimin kim olduğunu bilmiyormuş

denizin üstü yıldız çil çil çil
dağların arkasında saklı fırtına
kötü bir rüyadaymışız tamam
ne yapsan bir sona ermiyormuş

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Yasak Sevişmek

Öteki kapımdan gel bunu açamazsın
Eski gözlerinle gel öldürmek vakti gel
Hem tetik bulun ardında biri olmasın
Hanidir ben bu evde saklanıyorum
Adımı değiştirdim başka adla yaşıyorum
Gece gündüz siyah gözlük takıyorum
Öteki kapımdan gel bunu açamazsın
Sabaha karşı gel bütün gözlerinle gel

Pancurların gerisinde kararıyorum
İçimde belalar doğuyor sonbahar doğuyor
Telefonda sesini tanıyamıyorum
Yüzün parmaklarımdan akıp kayboluyor
Böyle hep birşey kopuyor birşey kırılıyor
Sabaha karşı gel eski gözlerinle gel
Öteki kapımdan gel bunu açamazsın
Hem tetik bulun ardında kimse olmasın

Artık hiç kimse beni yaşamıyor
Aşkларımı büyük kemanlarla çizdiler
Korkularım oldum bittim kimsesizdiler
Yalnız bir mısra mıyım ıslanıyorum
Bir revolver romanımı tamamlıyor
Oyun bitti bütün ışıklarını söndürdüler
Yokmuşsun gibi gel öldürmek vakti gel
Öteki kapımdan gel bunu açamazsın
Üzerime kilitleyip mühürlediler
Hem tetik bulun ardında biri olmasın

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Yazın Son Günleri

ufkun sonsuzluğuna
hiç şaşırıyorlar
rüzgarın gizli ışığını
hiç kimse işitmiyor
hangisi anlayabilir
yazın son günlerinde
tenha plajın
ağır hüznünü

Attila İlhan

Yirmibeşinci Kısım

Işıkları söndür suna su
Vapurları duyacağız ha
Dün gece uykumda sıçradım
Beni mi çağırdın suna su
Nereye gideceğiz ha

Yabancı değil ben kaptanım
Aç kapıyı suna su
Büyük yağmurda ıslandım
Şarabın var mı suna su
Sabahı bulacağız ha

Kadehini dinleme çıldırırısın
Elimden gelmeyen bir o
Bütün trenleri kaçırdım
Saatin kaç suna su
Yarın öleceğiz ha

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Zeynep Beni Bekle

zeynep beni bekle / gece ağaçlarına
yağmur çiseliyorum / cam tozu su beyazı
yalnızlığını mutlaka değiştireceğim
bir yaprak halinde süzülüp saçlarına
eski teşrin'lerden / kederli kırmızı
zeynep beni bekle mutlaka döneceğim
söyle kim önleyebilir buluşmamızı

geceleyin ışıkları söndürdüğü zaman
benim şiir kitaplarından sızan aydınlık
elinde uyuyakaldığın heyecanlı roman
pancurların çarpıldığı lodos geceleri
rüzgârın değil benim / pencereindeki ıslık
her akşam koridordaki ayak sesleri
yanlış çaldığını zannettiğin telefon
zeynep beni bekle mutlaka geleceğim
hem bu ne ilk ayrılığımız ne de son

pikapta eminağa acemaşirân saz semaisi
sokakta çocuklar saklambaç hırsız polis
hayat akıp gidiyor olsam da olmasam da
saati durmamalı ufak sorumlulukların
resmi bırakmadın ya / son çektiğin hangisi
bak mektuplar birikmiş yine masamda
fakülteler açılacak bak bugün yarın
zeynep beni bekle mutlaka geleceğim
başladığımız filmi birlikte bitireceğiz

kim ne derse desin içimde delice bir his

Attila İlhan

Attila İlhan siirleri

Zoro/Kamçılı Kadın

Gözlerin kaç gece eder
Dudakların kaç karanfil
Gülünce sehpalara devriliyor
Kızgınlığın kaç yanardağı

Sevişmen savaştan beter
Yenen yenilen belli değil
Fena halde kayıp veriliyor
Kimin kolu kimin bacağı

Yalnızlığın simsiyah panter
Vahşiliği zehirli bir yeşil
Dişleri ısırıkça sivriliyor
Bilinmez ne zaman ısıracağı

Yok yok elinde ölmek yeter
Cam tozu kumsal soğuk sahil
Şeffaf bir sonsuzluğa giriliyor
Tanrının sizi bulamayacağı

Attila İlhan